

מְשָׁלִים מִשְׁלָם

מְשָׁלִים, מִשְׁלָם

לטליה וראם, המתנה הכי גדולה
שיכלו האלים לתת

מְשִׁילֵי מְשׁוּלָם

המשיל ואייר: אסי משולם

עיצבה: לירון גולן וסרמן

משלי משלם

ז	משל אבן החכמים
י	משל גבעת הירקת
יא	משל האותיות
טז	משל האחים בשדה
טז	משל הגבר ההרה
כב	משל הגלגלת
כה	משל ההריון
כח	משל הוסת
לא	משל החר
לד	משל הילד העור
לו	משל הכלבים
מ	משל הלדת האש
מג	משל הלדת השלום
מו	משל הלטאה
מט	משל הלשונות
נב	משל המגפה
נה	משל המים העומדים
נח	משל המשילות
סב	משל הנקבה
סה	משל העיטים
סח	משל העכבישונים
עא	משל העין הכפול
עד	משל הפרה המבקשת להניק

מְשַׁל אֲבוֹן הַחֲקָמִים

וַיְהִי אָדָם בְּאֶרֶץ וְהוּא אֱלָמֹן, בֵּת אַחַת לוֹ, וְגֵרָה
 הִיא בְּאֶרֶץ רְחוֹקָה: וַיֵּלֶךְ אֵל בֵּית הָעֵלְמִין, וַיִּפְקֹד
 אֶת קִבְרֵי רַעֲיָתוֹ, אֲשֶׁר מֵתָה מִן הַמַּחֲלָה: וַיִּקְרַב אֶל
 הַקִּבְרֹת, וַיֵּרָא וְהִנֵּה גֹדֵר תַּנִּים שׁוֹכֵב עַל הַמַּצְבֵּה:
 וַיִּרְם הָאִישׁ הָאֱלָמֹן אֶת הַגֹּדֵר וַיִּקְחֵהוּ לְבֵיתוֹ, וַיַּחֲלַק
 עִמּוֹ אֶת חֶסֶם יְצוּעָיו בְּלֵילָה: וַיִּגְדֵּל גֹּדֵר הַתַּנִּים, וַיְהִי
 תָן בּוֹגֵר וְנֶאֱמָן לְאִישׁ אֲשֶׁר נָהַג בּוֹ כְּאֲבוֹיו: וַיֵּצֵא
 הַתָּן מִן הַבַּיִת וַיֵּשֶׁב אֵלָיו, כְּאֹתֵי נַפְשׁוֹ וּבְאֲשֶׁר
 חָפֵץ: וַיֵּלֶךְ הַתָּן אֶל הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר מַחוּץ לְמַעוֹנוֹ,
 מִדֵּי לַיְלָה יֵצֵא וּבְבִקְרִים חֹזֵר: וַיְהִי בִקְרֹת אֶחָד,
 וַיֵּשֶׁב הַתָּן אֶל הַבַּיִת וְאָבוֹן עָגְלָה בְּפִיו, כְּחִלּוֹק
 הַנַּחַל הָאֲחוּז בֵּין לְסִתּוֹתָיו: וַיָּבֹא אֵל בְּעֵלְיוֹ, אֶל
 חֲדָר הַשָּׁנָה, וְהִנֵּה הָאִישׁ יוֹשֵׁב עַל מִטָּתוֹ: וַתִּנַּח
 הַחִיָּה אֶת הָאָבוֹן לְרִגְלֵי הָאִישׁ: וַיִּקַּח הָאִישׁ הָאֱלָמֹן
 אֶת הָאָבוֹן אֲשֶׁר הֵבִיא הַתָּן, וַיּוֹצֵא אוֹתָהּ הַחוּצָה
 מִן הַחֲדָר, אֶל מַחוּץ לְבַיִת: וַיֵּשֶׁב אֶל חֲדָרוֹ, וַיַּעֲבֹד
 בַּפֶּתַח לְעֵבֶד מִטָּתוֹ, וְהִנֵּה הָאָבוֹן מְנַחֵת שְׁמָה:
 וַיִּתְבוּנֵן הָאִישׁ מֵאֲחוּרָיו וּמִלְפָּנָיו וּמֵאֲדָרְיוֹ וְלֹא
 הִתְחַבֵּא הַתָּן בַּחֲדָר: וַיִּחְפֹּשׂ אַחֵר הַתָּן וְלֹא נִרְאָתָהּ

עו		מְשַׁל הַקְרָפְדוֹת
פ		מְשַׁל הַקְשָׁקְשִׁים
פג		מְשַׁל הַשְּׁעוּל
פד		מְשַׁל הַתְּהוֹם
צא		מְשַׁל לֵב הָאָבוֹן
צד		מְשַׁל מַפְלָצֵת הַיָּמִים
צז		מְשַׁל סוּס הַפָּרָא

מדוע זה באה בתי מן הגולה בעת הזו: ותאמר בת הקול מן האבן באה בתך אליה, כי ימיה ספורים ועומדת היא לההרג: ויזעק האיש, ויקרע את בגדיו, ויקלל את האבן וישליכה למרחק מן החלון: ותפגע בתו מן האבן אשר זרק, ותפל מעליה ותמת, כי היתה בדרכה אליו: ויתאבל האיש על בתו, ויקחה אל בית העלמין, לקבר את גופתה ליד רעייתו, והנה תן עומד על יד הקבר.

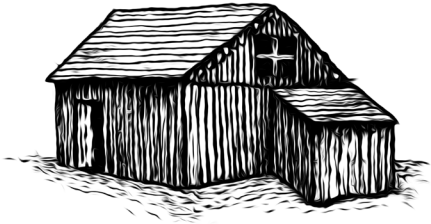

החיה בכל הבית, ומן היום ההוא לא תראה עוד לעולם: ויגרם את האבן, ויניחה על השדה אשר על יד המצעים, ויבוא לשוב אל מטתו: ויסב האיש בשנית את מבטו אל חלוק הנחל הנח על השדה, וירא והנה בליטה יצאה ממנו: ותדמה הבליטה אשר על האבן לאישון העין, עגלה היא, נראית ואינה רואה: ויקח האיש את האבן בידו, ויסקר אותה במבטו וימששה באצבעותיו: והנה כי כאשר משש את האבן, ותשמע דפיקה בדלת הבית: ויתהה האיש, מי זה עומד על דלתי, והרי אין לי בארץ לא אח ולא רע, לא קרוב ולא ידיד: ותשמע בת קול באזנו, מן האבן, ותאמר לה פתח את הדלת, כי בתך עומדת שמה, שלא ראית כבר שנים: וילך ויפתח והנה בתו עומדת שמה: ויפלה, בת על זרועות אביה, ואב על זרועות בתו: וירא האב כי ידעה האבן את האמת על אשר שאל, וישאל עוד שאלות רבות: וישא האבן בכיסו, ולא היה דבר אשר לא ידעה האבן להשיב: ויהי כעבר ימים אחדים ולא עצר ביצרו, ויאמר לאבן

מָשָׁל גְּבַעַת הַיְרֻקָּת

מִשְׁפָּחָה הֵיְתָה עַל גְּבַעַת הַיְרֻקָּת, וְהִיא כָּלָה אַחִים: וַיְחִיו הָאָחִים בְּבִקְתָתָם אֲשֶׁר עַל מְדִי הָהָר, וַיִּשְׁרַד הַשֶּׁקֶט בֵּינֵיהֶם, כְּשֶׁלֹּא הָיָה סְכָסוּד: וַיְבַלּוּ יַחְדָּיו, מְדֵי עָרֵב וּמְדֵי בָקָר, וַיִּשְׁכִּימוּ וַיֵּאָכְלוּ וַיִּהְלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ וַיִּשְׁבוּ וַיִּנְחוּ, אַחִים הָיוּ, וּבָשָׂר אֶחָד הֵם: וַיְהִי הָאֶחָד הָאֶחָד טוֹב בְּעֵינֵי עַצְמוֹ, וְהַשְּׁנַי חָרַד מִפְּנֵי מוֹתוֹ, וְהַשְּׁלִישִׁי שׁוֹמֵר חֶק וּמִשְׁפָּט, וְהַרְבִּיעִי חָרָמָן וּבַעַל יְצָרִים: וְתֵהִי גְּבַעַת הַיְרֻקָּת, יְרֻקָּה כְּשֶׁמָּה, עֲשׂוּבִים וְעֲצִים צָמְחוּ שָׁמָּה, וְגַם יְרֻקָּת מִפְּאֵת הַשֶּׁמֶשׁ וְהַרְקָבוֹן: וְתֵהִי הַגְּבַעָה מְקוֹר לַחַיִּים וּמְקוֹר לְמוֹת, מְקוֹם לְדַת הַחַיִּים וּמְקוֹם קְבוּרָתָם: וַיִּשְׁרְצוּ עָלֶיהָ, גַּם הַרְמֵשׁ וְגַם הַבְּהֵמָה, גַּם הָעוֹף וְגַם הַדָּג: וְתֵהִי בְּקֵתָה נּוֹסֶפֶת, בְּתַחְתִּית מוֹרְד הַגְּבַעָה, וְהִיא שֶׁקֶטָה וְנִטְוֶשָׁה שְׁנַיִם, לֹא בָּא אֵלֶיהָ אִישׁ, וְלֹא יָצָא: וְלֹא יָדְעוּ הָאָחִים אֵת אֲשֶׁר הָיָה בְּתוֹךְ הַבְּקֵתָה, אִם רִיקָה הִיא אוֹ מְלֵאָה בְּאוֹצְרוֹת: וַיִּמְנְעוּ בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה מִבּוֹא בְּבִקְתָהּ הַנְּטוֹשָׁה, הָאֶחָד מִפְּנֵי הַמוֹסָר, וְהַשְּׁנַי מִפְּנֵי הַבְּעֻתָה, וְהַשְּׁלִישִׁי מִפְּנֵי

הַזְּהִירוֹת: וַיְהִי יוֹם אֶחָד, וַיִּבְקֹשׁ הָאֶחָד הַרְבִּיעִי לָבוֹא בָּהּ, לְחַטֵּט מִפְּנֵי הַסְּקָרְנוֹת: וַיִּמְאַנוּ הָאָחִים לְצֵאת עִמּוֹ אֶל הַהִרְפָּתָקָה וְלֹא יִסְכִּימוּ, אִישׁ אִישׁ מִסְבָּתוֹ: וַיְדַבֵּר הָאֶחָד הַרְבִּיעִי עַל לֶבֶם, וַיִּשְׁכַּנְעֵם לָבוֹא, וַיֵּאמֶר, לְבַדִּי אֶכְנַס אֶל הַבְּקֵתָה, אִךְ בְּאוֹצֵר נְחַלְקָה: וַיֵּאָתוּ וַיֵּצְאוּ מִבֵּיתָם, וַיַּעֲלוּ עַל אוֹפְנֵיהֶם וַיִּרְכְּבוּ: וַיִּבְקְשׁוּ לָרֶדֶת בְּמוֹרֵד הַגְּבַעָה

אֶל הַבְּקֵתָה, וְלֹא יָדְעוּ אֵת אֲשֶׁר חֵי וְלֹא אֵת אֲשֶׁר מֵת שָׁמָּה: וַיִּסְעוּ בְּעֻלוֹת הַשָּׂחַד וּבְרֵדַת הַשְּׁבִיל, וַיַּחֲלוּ אוֹפְנֵיהֶם לְהִתְגַּלְגֵּל בְּמוֹרְדוֹת אֶל עֵבֶר מִטָּה: וַיִּפְרֹשׂ הָאֶחָד הַצַּדִּיק מִן הַמַּסָּע, וַיִּפֹּן אֵלַי

מְשָׁל הָאוֹתִיּוֹת

גָּבַר וְאִשָּׁה הָיוּ, וַיְחִיּוּ בְּאֶרֶץ, וּסְפָרִים רַבִּים
בְּבֵיתָם, אֲגָרוֹת וּמַגְלוֹת: וַיְהִי יוֹם אֶחָד עִם רֵדַת
הָעָרֵב, וַיָּבֹא הַגָּבֵר אֶל לִפְנֵי אַרְוֹן הַסְּפָרִים:
וַיִּגַּשׁ אֶל אֶחָד הַסְּפָרִים, וַיִּזְצִיאוּהוּ מִן הַמַּדְרֵף,
וַיִּקְרָא הַמְּשָׁלִים אֲשֶׁר כְּתוּבִים בּוֹ: וַתֵּרָא הָאִשָּׁה
אֶת אִישָׁהּ, אֲשֶׁר הוּא מִתְעַנֵּג עַל הַכְּתוּב, וַתְּבוֹא
אֵלָיו: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הִגֵּד לִי אֶת אֲשֶׁר אַתָּה קוֹרֵא
בַּסֵּפֶר: וַיַּעַן שְׁבִי עִמִּי וְאֲשַׁמֵּעַ לְךָ אֶת הַמְּשָׁל
אֲשֶׁר קִרְאתִי, זֶה מְשָׁל הָאוֹתִיּוֹת: וַתֵּשֶׁב לְהַאֲזִין,
וַיִּקְרָא בְּאוֹנֵיהָ אֶת הַמְּשָׁל אֲשֶׁר קָרָא, וַיִּצְחָקוּ
שְׁנֵיהֶם, וְהָנָה נִסְיָא מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר: וַיִּקָּם הַכְּתוּב
מִמְּנוֹ, וַתְּזַחֲלֶנָה הָאוֹתִיּוֹת מִן הַדְּפִים, וַתִּצְאָנָה מִן
הַסֵּפֶר, אֶל עֵבֶר הַרְצָפָה: וַתְּהַלְכֶנָה הָאוֹתִיּוֹת עַל
הַקַּרְקַע וּמִן הַקַּרְקַע דָּלְגוּ אֶל הָאִשָּׁה, הַיּוֹשֶׁבֶת
שָׁמָּה: וַתְּבוֹאנָה הָאוֹתִיּוֹת, מִן הָאֶלֶף וְעַד הַתּוֹ,
וְהָיוּ כְּרֵמֶשׂ הַמִּתְפַּתֵּל לִפְנֵי הָאִשָּׁה, לְמַרְגְּלוֹתֶיהָ:
וַתַּגְעֶנָה בְּכַפּוֹת רַגְלֶיהָ, וַתְּדַגְדַּגְנָה, וַתִּצְחָק:
וַתִּטְפֹּסְנָה מִן הַבְּהוֹנוֹת, כְּעֵדֶד הָעוֹזִים הָעוֹלָה מִן
הַנַּחֲלָה, וַתְּבוֹאנָה מִמְּעַלָּה הַשּׁוֹק אֶל עֵבֶר הַיַּרְדֵּי:

אֶחָד הַשְּׁבִילִים הַצְּדִדִּים, וַיַּעֲזֹב הַדְּרֹךְ: וַיִּרְכְּבוּ
שְׁלֹשֶׁת הָאֲחִים הַנוֹתָרִים עַל הַשְּׁבִיל, וַיִּשְׁאַבוּ
מִטָּה אֶל עֵבֶר הַבִּקְתָּה: וַיִּפְרֹשׂ הָאֵחַ הַפְּחָדוֹ מִן
הַהִרְפָּתָקָה, וַיִּט אֶל אֶחָד הַשְּׁבִילִים הַצְּדִדִּים,
וַיֵּשֶׁב הַבֵּיתָה: וַיִּמְשִׁיכוּ שְׁנֵי הָאֲחִים הַנוֹתָרִים אֶל
עֵבֶר מִטָּה, וַתִּגְבַּר מֵהִירוֹתָם אֵלָי בִּקְתָּה: וַיִּפְרֹשׂ
הָאֵחַ הַזֶּהִיר מִן הָאֲתָגֵר, וַיֹּאמֶר לְאֲחָיו, וַתֵּר עָלָיו,
כִּי לֹא יָדַעְתָּ מָה אֹרֵב לְךָ מִבֵּין קִירוֹת הַקֶּשׁ:
וַיִּמְשֹׁךְ הָאֵחַ הַנוֹתָר, וַיִּדְהַר עַל הַמַּדְרֹן, כִּי
גָבְרָה עָלָיו סִקְרָנוֹתוֹ: וַתְּהִי הַסִּקְרָנוֹת חֲזָקָה מִן
הַבְּדִידוֹת, וְהַמְּהִירוֹת חֲזָקָה מִן הַגְּלָגָלִים: וַיֹּאבֵד
הָאֵחַ אֶת הַבְּלָמִים מְאוּפְנָיו, וַתְּדַרְדְּרוּ הַדְּרֹךְ
מִטָּה: וְלֹא עָלָה בְּיָדוֹ לַעֲצֹר, וְלֹא יָדַע הָאֵט, וְלֹא
הַכִּיר הַהִפְתָּעָה אֲשֶׁר תִּמְתִּין לוֹ.

מִן הַסֵּפֶר, וַתְּבוֹאנָה עַל יְדֵי הָאִישׁ: וַתִּטְפֹּסְנָה
הָאוֹתִיּוֹת וַתִּתְפַּזְזֶנָּה עַל הַגָּבֵר, כִּקֵּן הַנְּמָלִים אֲשֶׁר
טֹבֵעַ בַּגָּשָׁם: וַתִּצְאָנָה מִיָּדָיו עַל שֵׁטַח פְּנֵי גּוֹפּוֹ:
וַתְּבוֹאנָה אֶל עֶבֶר הַצְּוָאר, אֶל הַפְּתָחִים אֲשֶׁר
בְּפֶרֶצוֹפּוֹ: וַתִּכְנַסְנָה הָאוֹתִיּוֹת בְּפִיו וּבְנַחְיָדָיו,
בְּעֵינָיו, בְּלִוְעוֹ וּבְאוֹזְנָיו: וַתַּחֲסִמְנָה הָאוֹתִיּוֹת
אֶת פְּתָחֵי הָאָוִיר הַנִּכְנָס מִשָּׁמָּה: וְלֹא יָכַל הָאִישׁ
לְנָשֵׁם, וַיַּחֲנַק מִן הָאוֹתִיּוֹת אֲשֶׁר קָרָא, וּמָת.

וַתּוֹסֶפֶנָּה לְבוֹא מִן הַרְגֵל אֶל הַמַּפְשָׁעָה, וַתַּהֲיִינָה
כְּנוֹצָה הַמְּלֻטָּפֶת אֶת הַנְּשִׁיּוֹת: וַתִּתְפַּזְזֶנָּה מִשָּׁם,
וַתִּזְחַלְנָה אֶל עֶבֶר שְׂאֵרִית פְּתָחֵי הַגּוֹף: וַתִּתְעַנֵּג
הָאִשָּׁה עַל הַכְּתוּב, וַתְּבוֹא אֶל פְּרָקָה מִן הָאוֹתִיּוֹת:

וַתִּצְאָנָה הָאוֹתִיּוֹת מִן הַחֲרִים וּמִן הַתְּעֵלוֹת אֲשֶׁר
יָדְעוּ, וַתִּזְחַלְנָה אֶל הַסֵּפֶר אֲשֶׁר אָחַז הַגָּבֵר בְּיָדָיו:
וַיִּמְשֹׁךְ לְקֶרֶא אֶת הַמִּנְסָח בְּאוֹתִיּוֹת, וַיַּעֲבֹר עַל
הַמְּשָׁלִים, וַיִּצֵּא נֶס בְּשֵׁנִית מִתּוֹךְ הַסֵּפֶר: וַיִּקָּם
הַכְּתוּב, וַתִּזְחַלְנָה הָאוֹתִיּוֹת מִן הַדְּפִים, וַתִּצְאָנָה

וַיְהִי שְׁנַיִם תַּחַת הַשָּׁמַיִם, אָחִים הָיוּ זֶה לַזֶּה, וְלֹא יָדַע הָאָחֵד כִּי הַשְּׁנַיִ גּוֹנֵב מִמֶּנּוּ: וַיָּבֹאוּ בְרֵדַת אֶחָד הָעֲרָבִים אֶל הַשָּׂדֶה, וַיֹּאמֶר הָאָחֵד אֶל הָאֲחֵר, הִבֵּה נִלְקַט הַפְּטָרִיּוֹת אֲשֶׁר אֶהְבַּנּוּ: וַיֵּלְכוּ אֶחָד הַשְּׂבִיל אֶל בֵּין הָאֲבָנִים, וַיֵּרְדּוּ מִמֶּנּוּ, וְהָנָה מֵעַל הַסֶּלַע יוֹרְדַת גַּם הַחֲשִׁיכָה: וַיַּעַל קוֹל אֹחַת הַיְנָשׁוּף בְּאָזְנָם, וְלֹא מִצְאוּ, אַף לֹא אָחַת מִן הַפְּטָרִיּוֹת אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לְקַחַת: וַיִּתְּאוּ לָשׁוּב עַל עַקְבוֹתֵיהֶם, וְלֹא יָדְעוּ הַדְרֹךְ, כִּי גְבֵרָה הַחֲשִׁיכָה עָלֶיהָ מָאֵד: וַיֹּאמֶר הָאָחֵד אֶל הַשְּׁנַיִ, הִבֵּה נַחְנֶה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר אֲבַדְנוּ, שְׂמָא צָרִים עָלֵינוּ הַזֹּאֲבִים: וַיַּעַן לוֹ אַחִיו וַיֹּאמֶר, הִבֵּה וְנִלְדָּךְ עַד אֲשֶׁר נִמְצָא הַשְּׂבִיל: לֹא מִן הַזֹּאֲבִים פָּחַדְנוּ, כִּי אִם מִן הַזּוֹחֵל הָאוֹרֵב בְּעֵשֶׂב: וַיֵּשׁוּבוּ שְׁנֵיהֶם אֶל הַהִלִּיכָה, וַיִּצְעְדוּ בַחֲשָׁד, וַיְהִי הַשָּׂדֶה עָטוּף בַּעֲלֻטָה: וַיִּבֵט הָאָחֵד אֶל הַצְּדָדִים, וַיֵּרָא וְהָנָה כִּי מִרְחוֹק בּוֹעֶרֶת לְהִבֵּה: וַיִּמְהָרוּ שְׁנֵיהֶם לְשִׂמָּה, אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר מְרַצְדַת בּוֹ הָאֵשׁ, וַאִישׁ אִין עָלֶיהָ, וְאֵף לֹא מִצִּית: וַיָּבֹאוּ אֶל הַלְּהַבּוֹת

הַלּוֹחֲשׁוֹת בְּעֵשֶׂב, וַיְהִי הַדְּבָר טוֹב בְּעֵינֵיהֶם, וַיַּחֲנוּ שָׂמָּה כִּי הָאֵשׁ גְּדוֹלָה וּמְרֹאוֹתֶיהָ חֲמִימִים: וַיִּטּוּ רַאשֵׁיהֶם לִישׁוֹן, וַתִּפֹּל עֲלֵיהֶם הַתְּרַדְמָה, וְלֹא

הַתְּאוּוּ הַזֹּאֵב וְהַנְּחָשׁ לְקָרֵב אֶל הַמְּדוּרָה: וַתִּבְעַר הָאֵשׁ, וַתִּכְלֶה אֶת הָעֵצִים אֲשֶׁר שְׂרוּעִים בְּתַחֲתִית הַלְּהַבָּה, וַתְּהִי הָאֵשׁ רַעֲבָה מָאֵד, וַתַּחְרֹץ לְשׁוֹנָה הַחוּצָה: וַיִּשְׁנוּ הָאָחִים זֶה לְצַד זֶה, וְלֹא שָׁמְעוּ: וְלֹא יָדְעוּ, אֶת הָאֶסּוֹן הָאוֹרֵב לָהֶם בַּחֲמִימוֹת:

משל הגבר ההרה

ויבוא נער אחד אל באר המים לעת ערב, לעת צאת השאבת: ותבואנה בנות אנשי העיר, יצאת לשאב מים: ותהי ביניהן נערה אחת טבת מראה מאד, בתולה ואיש לא ידעה: ותרד הנערה אל העין ותמלא כדה ותעל: ויבוא אליה הנער, ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך: ותאמר שמה אדני, ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו: וישתאה לה הנער, ויקח נזם זהב ושני צמידים על ידיה ויאמר בת מי את, הגידי נא לי, היש בית אביך מקום לנו ללין: ותאמר אליו שם אביה ותרץ לבית אמה, ותגד להם הדברים האלה: ויהי כראת אביה את הנזם ואת הצמידים על ידי בתו, ויבוא אל הנער אשר עומד על העין: ויאמר האב אל הנער בוא, למה תעמד בחוץ, ואנכי פניתי הבית והעליתי קפה על המדורה: ויבוא הנער אל הבית, וידחץ את רגליו ויושם לפניו לאכל ויאמר לא אכל, עד אם דברתי דברי: ויאמר האב, דבר, ויאמר כה אמר לי אבי קח הנזם והתכשיטים ולך אל הבאר: ומצאת נערה ונשאה חן בעיניך, והלכת אל אביה

ותפרץ הלהבה מאד, ותפשט על בין העשבים, ותהי שרפה גדולה, והיא מלחכת את העשב בין הישנים: ויחלם האחד והוא במטתו, ואהובתו שוכבת לצדו, והמה ישנים בבית: וישמע קול עולה מן המטבח, ויעוד ויקם וילך, לברר את מקור הלחש: ויבוא אל המטבח, והוא עירם, רק כתנתו עליו: ויהי בלילה ההוא, ויבואו גנבים בבית, ויחפשו זהב בארונות העץ: ויבוא אליהם, ויזעק אליהם, מי אתם אשר הפתעתם אל ביתי: ויפן אליו אחד הגנבים, ויהי נר דולק בידו, כי גם הגנב זקוק לאור: וישלך הגנב את הנר הבוער על האיש המתעורר, ותאחז הלהבה בכתנתו: ויבהל מן האש, ויך בכתנת בידו על הלהבות, ויעוד מן החלום, וירא והנה הוא בשדה, ואחזה האש בכובעו.

וְאֵל אִמָּה וּבִקְשֵׁת אֶת יְדֶיהָ מִיָּדָם: וְהִנֵּה אֲנֹכִי נֹצֵב
 עַל עֵינֵי הַמַּיִם וְהִיא הֶעֱלָמָה הַיֵּצֵאת לְשָׂאֵב, וְאִמְרַתִּי
 אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי נָא מֵעַט מִים מִכַּדָּךְ וְנִתְנָה לִי: וְאַשֶׁם
 הַנָּזֵם עַל אִפְּהָ וְהֶעֱמִידִים עַל יְדֶיהָ, וְאַבְקֵשׁ כִּי
 תִקְחֲנִי אֶל בֵּית אָבִיָּה: וַיַּעַן אָבִי הֶעֱלָמָה וַיֹּאמֶר
 לֹא נוּכַל דַּבֵּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ טוֹב, כִּי לֹא יִדְעֶנּוּ אִם
 תּוֹכֵךְ כְּבָרְךָ וְאִם שׁוֹה לְבָךְ לְפִיָּךְ: שֵׁב נָא עִמָּנוּ כַּמָּה
 יָמִים וְכַמָּה יָלִילוֹת וְנִכְיֶרְךָ, וַיֹּאמֶר אִשָּׁב, וַיֵּאָכְלוּ
 מֵאֲרוּחַת הָעָרֵב: וַיֵּרֶד הַחֹשֶׁךְ עַל הַבַּיִת, וַיִּלְכוּ כָּל
 יוֹשְׁבָיו לִישֹׁן בְּחֹסוֹת הָאֶפְלָה: וַיְהִי בַחֲצוֹת הַלַּיְלָה,
 וַיֵּצֵא הַנַּעֲרָה אֶת חֲדָרוֹ וַיִּצְעַד אֶל חֲדָר הַנַּעֲרָה עַל
 קִצּוֹת אֲצַבְעוֹתָיו: וַיֵּךְ עַל הַדֶּלֶת בְּדַפִּיקוֹת רַפוֹת,
 וַתִּפְתַּח הַנַּעֲרָה אֶת הַחֲדָר וַתִּכְנִסְהוּ פְּנִימָה, כִּי נִשְׂאָ
 חֵן בְּעֵינֶיהָ מְאֹד: וַיִּשְׁכְּבוּ הַשְּׁנַיִם זֶה עִם זֶה בַּלַּיְלָה
 הַהוּא, וַיִּדְעוּ הָאֵחָת אֶת הַשְּׁנַיִם, וְלֹא הִיָּתָה בְּתוֹלָה
 עוֹד, וְאָף הוּא עוֹד לֹא הָיָה בְּתוֹל: וַיְהִי אַחֵר הַלַּיְלָה
 הַהוּא, וַתִּתְפַּח כְּרוֹסוֹ שֶׁל הַגָּבֵר, וַיִּהְיֶה מִשָּׁךְ תִּשְׁעָה
 יָרִיחִים: וְלֹא יָדַע הַגָּבֵר הַכִּיצַד יִתְּכֵן הַדָּבָר, כִּי זָכַר

הוּא מִיּוֹם הַלְדָתוֹ, רַחֵם לֹא הָיָה לוֹ: וַיִּשָּׂא לְאִשָּׁה
 אֶת הַנַּעֲרָה וַיִּבְנֶנוּ לָהֶם בַּיִת וַיִּקְיִמוּ חֲדָר יִלְדִים בְּתוֹךְ
 הַבַּיִת וַיִּתְּכֹנְנוּ לְטוֹב: וַיְהִי בְּתָם תִּשְׁעַת הַיָּרִיחִים
 וַיִּחַלֵּה הַנַּעֲרָה בְּצִדִּים, כִּי לְאִשָּׁה נֹאמֶר בְּעֵצֵב תִּלְדִּי

בָּנִים, אֵךְ הַבָּנִים בְּיַסּוּרִים קָשִׁים יוֹלִידוּ: וַיִּכְרַע
 הַגָּבֵר לְלֶדֶת, וַתֵּאָחַז אִשְׁתּוֹ בְּיָדוֹ וַיִּלְחֹץ בְּטֶנּוּ
 הַחוּצָה: וַיְהִי אַחֵר הַמֵּאֲמָצִים הָאֵלֶּה, וַיִּפְּלֹט גּוֹשׁ
 צוּאָה עֲצוּם מֵעַכוּזוֹ.

מָשַׁל הַגְּלָגֶלֶת

וַיֵּשֶׁב הַזָּאֵב מְשׁוּט בְּאֶרֶץ וּמַהֲתַלְלֵךְ בָּהּ, וַיָּבֹא
אֶל תּוֹךְ הַיַּעַר, וּגְלָגֶלֶת אָדָם בְּפִיו: וַיִּקְבֹּר הַגְּלָגֶלֶת
תַּחַת פְּנֵי הָאֲדָמָה, בְּאֶחָת מִקְרָחוֹת הַיַּעַר, וַיִּלְךְ
לְצוּד אֶת מְזוֹנָו: וַיַּעֲלוּ הַיָּמִים וַיִּרְדּוּ הַלַּיְלוֹת עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר בְּקִרְחַת הַיַּעַר, וַתַּחֲלַפְנָה הָעוֹנוֹת,
וְהִנֵּה עַת הַזְּמִיר הִגִּיעַ: וַיֵּצְאוּ שְׁנֵי יְלָדִים מִפֶּתַח
בֵּיתָם אֶל הַיַּעַר, וַיָּבֹאוּ אֶל שְׂטַח הָאֲדָמָה, הַקְּרָחַת
מַעֲצִים: וַיְהִי הַמָּקוֹם יָפֵה, שְׁלֹו וְרוֹגֵעַ, הַנִּצְנָנִים
נָרְאוּ בּוֹ, וְגַם הַפְּרָחִים: וְתַמִּים הָיוּ הַיְלָדִים,
וְלֹא יָדְעוּ אֶת אֲשֶׁר הָיָה יְדוּעַ, כִּי כָּל הַיָּפֵה הָרִי
הוּא מַכְעָר, כָּל הַרְגוּעַ גְּרוּעַ, וְכָל הַשְּׁלֹו מוֹמַת:
וַיִּשְׁחָקוּ בְּקִרְחַת הַיַּעַר וַיִּצְחָקוּ בָּהּ, וְלֹא הָיָה מֶה
שְׁמַעַל לְאֲדָמָה כִּמְהָ שְׁמַתְחַתֶּיָּהּ, שֶׁהָרִי שָׁמָּה
רָחֲשׁוּ הַתּוֹלְעִים: וַיִּמְעַד אֶחָד הַיְלָדִים, וַיִּפֹּל אֶפְסִים
אֲרָצָה, וְהִנֵּה הַגְּלָגֶלֶת מִתְחַתֵּיו: וַיִּבֹט אֶל הָאֲדָמָה,
וַיִּרְא וְהִנֵּה שְׁתֵּי אַרְבּוֹת הָעֵינַיִם מְצִיאוֹת אֵלָיו מִן
הָעֶפֶר: וַיִּבְהַל הַיֶּלֶד וַיִּקְרָא לַחֲבֵרוֹ, וַיַּחְפְּרוּ הָעַצְמִים
הַחוּצָה מִן הָאֲדָמָה: וַיִּקְחוּ הַיְלָדִים אֶת הַגְּלָגֶלֶת,
וַיָּשׁוּבוּ הַבֵּיתָהּ, אֶל הַמוֹשְׁבָה אֲשֶׁר מִמֶּנָּה בָּאוּ:

וַיַּחְבִּיאוּ אֶת הַגְּלָגֶלֶת תַּחַת הַמָּטָה, בְּחֹדֶר הַיְלָדִים
אֲשֶׁר בְּאֶחָד הַבָּתִּים: וַיִּשֶׁן הַיֶּלֶד עַל הַמָּטָה, וְזָכַר
לֹא הָיָה מַעֲלֵיָּהּ, לַמּוֹת הַטְּמוּן בְּתַחֲתֵיתָהּ: וַיַּחֲלִפוּ

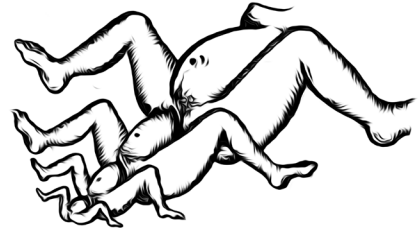
מִסְפָּר יָמִים וּמִסְפָּר לַיְלוֹת, וַיָּבֹא הָאִישׁ הָעוֹבֵד
בְּבֵית, לְנִקּוֹת מִתַּחַת לַמָּטָה: וַיִּכְרַע עַל בְּרַכְיֹו,
וַיִּבֹט אֶל הָאֶפְרוֹלִית בְּטָרָם יַעֲבִיר סְמֻטָּה,
וְהִנֵּה שְׁתֵּי אַרְבּוֹת עֵינַיִם, מְבִיטוֹת אֵלָיו מִן
הַחֲשֻׁכָה: וַיִּבְהַל הָאִישׁ מֵאֵד, וַיֵּצֵא הַגְּלָגֶלֶת מִן

מְשַׁל הַהֲרִיזוֹן

בְּרֵאשִׁית שְׂמֵמָה הִיְתָה בְּאֶרֶץ, סְלָעִים וְאֲבָנִים,
חֲצִין וְחֹל: וְאִשָּׁה גְדוּלָה מֵהִלְכַת עַל הָאָדָמָה,
רְגִלְיָהּ עַל הַקְּרָקַע וְרֵאשָׁה בְּעַנְנִים: וַתַּהַר הָאִשָּׁה
וַתִּשָּׂא עֶבֶד בְּרָחַם, וְאִין אִישׁ עָמָה, אָף לֹא בַעַל
חַיִּים: לֹא צָפֹד הִיְתָה וְלֹא רָמַשׁ, לֹא נָמַד וְלֹא
תַנִּין: וַתִּהְלֶךְ הָאִשָּׁה בְּעִירְמָה וַתִּשׁוּטֵט בְּאֶרֶץ,
וַתֵּאכַל מִן הַחֲצִין וּמִן הָאֲבָנִים: וַתִּתְפַּח כְּרָסָה
וַתִּמְלֵא, מִן הַחֲצִין וּמִן הַהֲרִיזוֹן: וַיָּבֹאוּ יוֹם וַתִּכְרַע
לְלִדָת, וַתֵּצֵא יֶלֶדָה מִמֶּנָּה, וְהִיא הָרָה גַם כֵּן: וַיְהִי
בַיּוֹם הַהוּא מִים יִרְדּוּ מִן הַשָּׁמַיִם, וַיִּצְמַח הָעֵשֶׂב
מִן הָאָדָמָה: וַתִּהְלֶךְ הַיֶּלֶדָה בְּשׂוּדָה, וַתִּשׁוּטֵט עִם
אָמָה בְּאֶרֶץ, וַתֵּאכְלֶנָּה מִן הַגִּבְעוּל וּמִן הָעֵשְׂבִים:
וַתִּתְפַּח כְּרָסָה וַתִּמְלֵא, מִן הַצְּמָחִים וּמִן הַהֲרִיזוֹן:
וַיָּבֹאוּ יוֹם וַתִּכְרַע לְלִדָת, וַתֵּצֵא יֶלֶדָה מִמֶּנָּה וְהִיא
הָרָה גַם כֵּן, עוֹד מִבְּטֵן אָמָה: וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא
וַיִּצְמַחוּ עֲצִים מִן הַשָּׂדֶה, וְאֵד עָלָה מִמֶּנּוּ וַיִּשְׁקָה
אֶת הָאָדָמָה: וַתִּהְלֶךְ הַיֶּלֶדָה בַּיַּעַר, וַתִּשׁוּטֵט עִם
אָמָה וְעִם סָבְתָהּ, וַתִּקְטֹף מִן הָעֲצִים וַתֵּאכַל
מִן הַפְּרוֹת: וַתִּתְפַּח כְּרָסָה וַתִּמְלֵא, וַיָּבֹאוּ הַיּוֹם

הַמִּתְחַבֵּא, וַיִּקְחָהּ אֶל אָבִי אֶחָד הַיֶּלְדִּים: וַיִּבְהַל
הָאָב וַיִּזְעַף, וְלֹא יָדַע אֶת נַפְשׁוֹ מִזַּעַם: וַיָּבֹאוּ אֶל
בְּנוֹ, אֶל יַחִידוֹ אֲשֶׁר אָהַב, וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנִי, וַיַּעַן
הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר מִנֵּן הַבֵּאת הַמָּוֶת הַזֶּה אֶל הַבֵּית, מָה
רַבּוּ מַעֲשֵׂי הָרָעִים: וַיָּבוֹשׁ הַיֶּלֶד, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר מִן
הָעֵפֶר אֲשֶׁר בַּיַּעַר הַבֵּאתִיו: וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו, תִּפְס
אֶת הָרֵאשׁ הַזֶּה וְלֶךְ, שׁוּב אֶל הַיַּעַר, וְקַבַּרְתָּ אוֹתוֹ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר מִצָּאת: וַיִּשְׁלַךְ הָאָב אֶת הַגְּלָגֶלֶת
מִיָּדוֹ, וַיִּתְפַּס הַיֶּלֶד אֶת הָרֵאשׁ, וַיִּקְחָהּ מִשְׂמָה:
וַיִּלְךְ הַיֶּלֶד עִם הָרֵאשׁ בְּחֻצוֹת הָעֵירָה, וַיָּבֹאוּ
אֵלָיו אֶחָד הַצְּעִידִים: וַיִּדְבַּשׁ הַצְּעִיד אֶת הַגְּלָגֶלֶת מִן
הַיֶּלֶד, וַיִּתֵּן לוֹ שְׁלוֹשִׁים שְׁקָל כֶּסֶף עֲבוּרָה: וַיִּשֶׂם
בְּאִמְתַּחְתּוֹ אֶת הַגְּלָגֶלֶת, וַיֵּצֵא אֶל הַיַּעַר, לְצוּד
אֶת מְזוֹנֹ: וַיָּבֹאוּ הַזָּאֵב לְפָנָיו, וַיִּבְהַל הַצְּעִיד, וַיָּרַם
אֶת נִשְׁקוֹ, וַיִּדָּה וַיַּהַרֵּג אֶת הַזָּאֵב.

וּתְכַרְעַת לְלִדְתָּ: וּתֵצֵא יְלִידָה מִמֶּנָּה, וְהִיא הָרָה עוֹד מִבֶּטֶן אִמָּהּ, וַיֵּצְאוּ הָרִמְשִׁים מִן הָעֵשֶׂב וּמִתַּחַת לְקַלְפוֹת הָעֵצִים: וּתֵלֵד הַיְלִידָה בֵּין הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל הַשָּׂדֶה, וּתִזוֹן מִן הָעֵלִים וּמִן הַפְּרוֹת וּמִן

הָרִמְשִׁים, הִיא וְכָל אִמְהוּתֶיהָ: וְיְהִי הַיּוֹם וּתְכַרְעַת לְלִדְתָּ, וּתֵלֵד יְלִידָה מִמֶּנָּה, וְהִיא הָרָה, וְאַתָּה יֵצְאוּ הַנְּחָשִׁים: וְיַהֲלֹכוּ הַנְּשִׁים בְּאַרְצְךָ, עֵידוֹמוֹת הַנָּהָ, לֹא יִדְעוּ אֲשֶׁמָּה וְלֹא כָלְמָה: וַיֹּאכְלוּ מִכָּל הַבָּא לְפָהּ, מִן הַפְּרוֹת וּמִן הַזּוֹחֲלִים: וּתִגְדַּל הַיְלִידָה

וּתְמַלֵּא כְרָסָהּ, וַיָּבֹאוּ הַיּוֹם וּתְכַרְעַת לְלִדְתָּ: וּתֵצֵא יְלִידָה מִמֶּנָּה, וְהִיא הָרָה, אֲךָ הִיא מִבֶּטֶן אִמָּהּ הָרָה הִיא: אַחֲיוֹת הָיוּ בְּרַחֲמָהּ, אַחַת יְלִידָה וְאַחַת חַיִּית הַשָּׂדֶה, וְתִהְיֶי מִזוֹן לְנָחָשִׁים: וּתֵלֵד אֶת הָאַחֲיוֹת, הַיְלִידָה הָרָה הִיא, וְתִרְבֶּה גַם הַחַיָּה בְּאַרְצְךָ: וּתִתְפַּח כְּרָסָהּ שֶׁל הַיְלִידָה, וּתְכַרְעַת לְלִדְתָּ, וּתֵצֵא יְלִידָה וְאֶת הַצְּפוּרִים: וְתִהְיֶי הַיְלִידָה הָרָה עוֹד מִבֶּטֶן אִמָּהּ, וְתַהֲלֹכְנָה הַנְּשִׁים בְּאַרְצְךָ, עוֹד זֹאת יוֹלֵדֶת זֹו הָרָה: וּתִגְדַּל הַיְלִידָה, וּתִתְפַּח בִּטְנָהּ, וּתֵלֵד עוֹד יְלִידָה וְעִמָּהּ הַבְּהֵמָה אוֹכֵלֶת עֵשֶׂב: וַיִּסִּיפוּ הַנְּשִׁים לְלִדְתָּ, הָאַחַת הָרָה אֶת הַשְּׂנִיָּה: וְתִהְיֶי הָאָרֶץ גֹּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם, וּבְיָמִים הֵהֵם לֹא הָיוּ זְכָרִים.

ויהי בזמנים ההם, ותהי עיר בארץ, ויגורו בה נשים גברים וטף: ושתי חומות מבצרות את העיר, האחת מקיפה את השנייה: ותהי העיר מארננת, בתיה משמעים ואזרחיה צינתים: ויהי מלך זכר מלך עליהם: ויהיו שדות ברבונות העיר, מעבר לחומה, בין החומות: ויגדלו שם את מזונותיהם, פרות וירקות, זרעים ושרשים: ותהי העיר מסגרת כבועה, לא נצטרך לא נצטרך דבר ודבר לא נצטרך לה: ויחיו אנשי העיר בשקט ובשלום, במשך שנים ארוכות: וירדו גשמים בעתם וטללים במועדם, והיו גדוליהם משגשגים: ויהי כי מחוץ לחומה החיצונית, שם גדל הפרא ושוטטו השודדים: ולא יצא איש מן העיר ולא נכנס אליה, לא חית טרף ולא אדם: ויהי מקץ כמה שנים טובות, ותבוא בצרת על הארץ: לא שקעה השמש ולא ירדו המטטרים: ויחרבו שדותיה של העיר וגדוליה יבשו, ויבוא עליה רעב גדול: וישלח המלך אנשים אל מועצת חרטמי העיר וחכמיה, ויאמר

אליהם, קראו אותם ויבואו אלי: ויגלחו זקנם ויחליפו שמלותיהם, ויבואו אל ארמון המלך, וגוועים המה ברעב, כשאר אנשי העיר: ויאמר אליהם המלך, מה פתרון אשר תציעו: וילחשו לחשים ויקסמו קסמים, ולא חלף הרעב מן הארץ: ויגרשם המלך מעל פניו, וישלח את מלאכיו אל האמהות, ויאמר אליהם קראו אותן ותבואנה אלי: ותבואנה האמהות אל הארמון, זקנות השבט הנה, וישאל לעצתן: ותאמר אחת הנשים מזקנות השבט, לך אל אהל הנדה, אל הנשים אשר החרמתם שמה, בקש כי ידממו על השדות: ויעש כן המלך, וירד אל אהל הנדה, שמה הנערות והנשים המחרמות: וירד על ברקיו בפניהן, ויאמר להן יגון גדול ירד עלינו, ורעבו נשים, זקנים וטף: לכו אל השדות, שפכו דמיכון אשר מן הוסת, שמה: ותבואנה אל האדמה הצרובה מן השמש, בין החומות, ותחוללנה על הגדולים: ותדמנה מבין רגליהן, על זרע פרי האדמה: ויהי מקץ שלושה ימים ושליש היום,

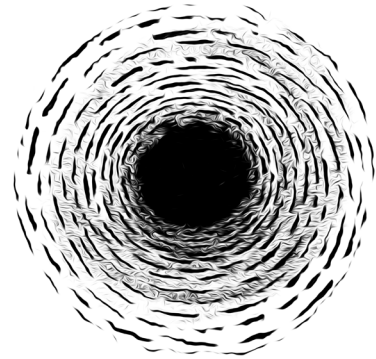
מְשַׁל הַחֹד

וְתֵהִי בַיָּמִים הֵהֱם מְשַׁפְּחָה מִמְשַׁפְּחַת הָאָדָם, אִם
וְאָב, יִלְדָה וַיִּלְד: וַיְגִדּוּ בְּבֵית אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַעֵיָרָה:
וַיְהִי הַבַּיִת רָחֵב יָדַיִם, מְרוּחַ כְּהִיכָל וְתִקְרוּתָיו
גְבוּהוֹת: וַעֲצִיצִים הָיוּ בַּבַּיִת, וְקִשּׁוּטִים לְרֵב,
וַיְחִיו הַגָּבֵר וְאִשְׁתּוֹ בְּשִׁלּוֹהַ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלֹא יָדְעוּ
מִדּוֹן וְרֵיב: וַיִּלּוּנוּ בְּחֹדֶר אֶחָד, עַל מִטָּה אַחַת,
תַּחַת שְׂמִיכָה אַחַת, וַיִּשְׁכְּבוּ כָּל יוֹם מִחֻבָּקִים:
וַיְהִי הַבַּעַל נֶאֱמָן לְאִשְׁתּוֹ, לֹא בָּא עַל אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ
וְלֹא עַל אִשְׁתּוֹ שִׁכְנָתוֹ, וַיֵּאֱהָב אֶת אִשְׁתּוֹ מְאֹד:
וְתֵהִי הָאִשָּׁה נֶאֱמָנָה לְבַעְלָהּ, לֹא בָּאָה עַל אִישׁ
מִלְּבַד אִישָׁהּ, וְלֹא רַעְתָּה בְּשָׂדוֹת שְׂכָנִים, וְתֵאֱהָב
אֶת בַּעְלָהּ מְאֹד: וַיְחִיו גַּם יְלָדֶיהָ בְּשִׁלּוֹהַ בְּתוֹךְ
הַבַּיִת, אַחִים הָיוּ, וְלֹא בָּאָה כָּל קִטְטָה וְכָל תַּגְרָה
בַּיְנֵיהֶם: וַיְהִי לְכָל יֶלֶד חֹדֶר בַּבַּיִת, לְבֵן וּלְבַת,
וַיְהִיו הַחֲלָלִים גְּדוֹלִים, וְהַשִּׁלּוֹהַ שׁוֹרְדֵת בְּתוֹכָם:
וְהָיוּ הַיְלָדִים נְבוֹנִים, בְּנֵי מַחְשָׁבָה וּשְׂכָל, גְּאוּהַ
עוֹרְרוּ בְּמוֹלִידֵיהֶם, וַיִּכְבְּדוּ אֶת הוֹרֵיהֶם מְאֹד:
וְכִסְף לֹא חָסַר בַּבַּיִת, מִמּוֹן הָיָה בְּמַעֲוֹנָם, בַּעַת
הַצֶּרֶךְ וְגַם בַּעַת שְׁלֵא הָיָה בָּהּ צֶרֶךְ: וּבְרִיאוֹת אַף

וְתַגְדְּלָנָה הַחֹטָה וְהַשְׁעוֹרָה, וַיִּנְצוּ הַנְּבָטִים אֶל
הַכַּחֲלִחְלָה, וַיִּצְמְחוּ הַצְּמָחִים מִן הַשְּׂאֵרִית: וַיְהִי
מִקֵּץ שְׁלוֹשָׁה יָמִים וּשְׁלִישׁ הַיּוֹם, וַתִּכַּס עֲנָנָה אֶת
הַשָּׁמַיִם: וַיְהִי מְטָר כְּבֹד עַל הָאָרֶץ, וַיַּחֲלֹף הַשֶּׁבֶר
מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה.

היא היתה בבית, ולא בא החלי בין מרפסותיו:
ויהי באמצע הבית, חדר גדול פעור באמצע
הסלון, ויהי שם מראשית הזמן: ולא היתה החד,
לא ברצפת הבית ולא בתקרתו, לא בקירותיו

ולא בפנתו: באמצע הסלון היתה, כאין המרחף
באוויר החדר: ולא זכר הגבר, ולא זכרה האשה,
מתי היתה זה שנפער החד: וגם לא ידעו הילדים
את ראשית החד, כי היה היתה שם קדם לדתם:

ויחיו הילדים והוריהם בבית ההוא שנים ארוכות,
על יד החד, ויתגלו אליו, וינהגו משל ולא היתה:
וינחו בסלון הבית, וישוחחו וישחקו ויצחקו
ויאהבו, וכל זה תמיד על שפת החד: ולא היתה
כעס בבית ההוא ולא בושה, לא חטא ולא
אשמה, רק חדר עמק היתה בבית ההוא, ואפלה
גדולה בו: ולא שאלו הדיירים, מה הוא החד הזה
אשר היתה בבית, כי השגרה שוחקת שאלות:
ובמקום שאין בו שאלות, לא יהיו תשובות,
ובמקום שאין תשובות, אין בו תוכנות, רק מה
שהוא חדר, ומה שהוא שפת החד: ותהי שמחה
גדולה בבית על שפת החד: ויגדל זה לאטו ולא
הבחינו, כי אין אדם בעולם, שאין לו סוד.

ויוֹלַד אָדָם בְּעִיר, וְהוּא יֵלֵד כְּכֹל הַיְלָדִים מְלֻבָּד
 אֲשֶׁר בְּעֵינָיו: הִנֵּה מִתְגַּלְגְּלוֹת פְּנִימָה, אֶל תּוֹךְ
 הָרֹאשׁ: וּתְרַאנָה עֵינָיו שֶׁל הַיֶּלֶד רִיקוֹת מִן הַחוּץ,
 כִּי אִישׁוֹנָיו בְּנֶפֶשׁ פְּנִימָה: וְלֹא אָבָה הַיֶּלֶד אֶל
 הַשְּׁעִשׂוּעִים אֲשֶׁר בַּחוּץ, כִּי לֹא רָאָה אוֹתָם
 בְּעֵינָיו, וְלֹא אֵת הַחַיִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 וַיִּנַּח הַיֶּלֶד יָמִים אַרְבָּעִים עַל רַצְפַּת פֶּתַח בֵּיתוֹ,
 וַיִּשְׁמַע אֵת קוֹל הַחֲצָרוֹת, וְאֵת שְׁאוֹן הַרְחוּבוֹת,
 וְאֵת צְהָלוֹת שִׁמְחַת הַיְלָדִים: וַיַּעַל רִיחַ הָעִיר

בְּאֶפֶס וַצְחַנְתָּה בְּלִשׁוֹנוֹ, וַיַּחֲוֶשׂ אֵת אֲבִיךָ הָעִיר
 בְּכַרְיוֹת אֲצַבְעוֹתָיו: אֵךְ לְרֹאוֹת לֹא רָאָה, כִּי הָיוּ
 עֵינָיו מְגֻלְגְּלוֹת פְּנִימָה: וַיָּבֹאוּ אִישׁ בְּדִלְתַת בֵּיתוֹ,
 וְהוּא אָדָם מְכַבֵּד, עָנִי בְּעִירוֹ וְצַדִּיק בְּעֵינֵי עַצְמוֹ:
 וַיִּבְקֹשׁ הָאִישׁ אֵת הַיֶּלֶד, אִיָּה אָבִיךָ וְאִיָּה אִמְךָ:
 וַיַּעַן הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר, הַשׁוֹמֵר הוֹרִי אָנֹכִי: וַיֵּרָא
 הָאִישׁ כִּי עוֹר הַנְּעָר, וַיּוֹצֵא גִוַר חִיָּה מִמְּרַכְלָתוֹ,
 וַיִּגִּישֶׁהוּ אֶל הַנְּעָר: וַיִּלְטֹף הַנְּעָר אֵת הַחִיָּה,
 וַיֹּאמֶר מְדוּעַ זֶה חֲפֹשֶׁת אֵת הוֹרִי: וַיַּעַן הַזָּקֵן,
 אֵת אָבִיךָ יַדְעֵתִי מִיְלֻדוֹתַי, וְאָבֹאוּ לְבַקֵּשׁ אֵת
 עוֹזְרָתוֹ: אִשָּׁה בָּאָה אֶל בֵּיתִי וְהִיא הָרָה, וּתְבַקֵּשׁ
 לָלוֹן תַּחַת קוֹרְתִי, חֲרָדָה הִיא מִפְּנֵי אִשָּׁה, כִּי
 עָבְרָה מְזוֹר: וַיַּעַן הַיֶּלֶד וַיֹּאמֶר, בְּמָה אָבִי יָבֹוא
 לְעוֹזְרָתְךָ, וַיַּעַן לוֹ אָבִיךָ מְכִיר אֵת הָאִשָּׁה: וַיִּסָּף
 הַיֶּלֶד לִטֹּף אֵת הַחִיָּה, וַיֹּאמֶר אֶל הָאִישׁ, הַמֶּתֶן פֶּה
 כְּאֲשֶׁר חֲפֹצֶת: וַיִּמְתִּינוּ הַנְּעָר וְהָאִישׁ, וַיַּחְלֹף הַזָּמָן
 וַיֵּרֵד הָעָרֶב, וַיִּכַּסּ בְּכוֹכְבַיִם: וְהִנֵּה, כִּי עָלָה אָבִי
 הַנְּעָר, בְּמַעְלָה הַשְּׁבִיל הַמּוֹבִיל אֶל הַבַּיִת: וַיֵּרָא
 הָאָב אֵת הָאִישׁ הַיּוֹשֵׁב עַל יַד בְּנוֹ, וַיִּפְּלוּ פָּנָיו כִּי

מְשַׁל הַכְּלָבִים

וַיְהִי אָדָם בְּאֶרֶץ, וַיְחִי מַחֲוִץ לְעִיר, עִם בְּנוֹ וְעַם רְעֵיתוֹ: וַיְחִיו בְּמָקוֹם אֲשֶׁר שֵׁם יְלָלוּ הַתַּנִּים בְּעָרֵב, וְהַתַּנְשֻׁמוֹת צָוְחוּ בְלִילָהּ: וַיְחִיו שְׁלוֹשָׁה כְּלָבִים בְּחֶצְרָם, שְׁתֵּי נִקְבוֹת וְזָכָר: הָאֶחָד פְּרָא, רוֹדֵף אַפֵּן וְעַגְלָה, הַשְּׁנִיָּה לֹעֶסֶת כָּל, עֲרוּמָה וְחַמְקֻמָּת, וְהַשְּׁלִישִׁית נֹבַחַת, שׁוֹמֵרֶת נְאֻמְנוּתָהּ וְגִנְתָּהּ: וַתְּהִי גֵדֵר סוֹבְבַת אֶת הַגֵּן, וְשָׁמוֹר הָיָה הַגֵּן, מִן הַרוּחַ וּמִן הַרְעֵשׁ וּמִן הָאֵשׁ אֲשֶׁר בַּחוּץ: פְּרוֹת וּפְרָחִים לְבָלְבוֹ בּוֹ, וְקוֹל דְּמָמָה דְקָה: וַיְהִי בְמִשְׁךְ שְׁנַתִּים יָמִים, וַיְחִיו הַכְּלָבִים בְּחֶצֶר הַגֵּן, וַיִּתְרַצְצוּ בְקִרְבָּהּ שְׁלוּחֵי רֶסֶן, מִקְצָה אֶל קְצָה: וַיִּשְׁמְרוּ אֶת חֶצֶר הַבַּיִת מֵאָדָם וּמִבְּהֵמָה וּמִרְמֵשׁ, מִן הַפּוֹדֵץ וּמִן הַתַּן וּמִן הַקְּפוֹד: וְלֹא בִקְשׁוּ הַכְּלָבִים לְצֵאת מִן הַחֶצֶר, וְלֹא הִתְאוּוּ לְדַעַת, אֶת הַחֹפֶשׁ אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַגֵּדֵר: וַיְהִי יוֹם אֶחָד, וַתְּבוֹא הַכְּלָבָה הָעֲרֻמְמִית, וַתִּגְלֶה פְרָצָה דְחוּקָה לְאַרְבֵּי הַגֵּדֵר, וַתִּצֵּא דְרָכָה חֹצְצָה: וַתִּהְלֶךְ הַכְּלָבָה בַּחוּץ, וַתִּתְרוֹצֵץ, וַתִּזְוֶן מְכַל אֲשֶׁר בָּא אֶל מִלְתְּעוֹתֶיהָ: וַתִּתְפַּלֵּשׂ בְּכָל נִבְלָה אֲשֶׁר מִצָּאָה לָּהּ, כִּי פִגְרִים

יָדַע מְדוּעַ: וַיִּקָּם הַזָּקֵן לְפָנֵי הָאָב, וַיִּכְנָסוּ שְׁנֵיהֶם לַבַּיִת: וַיִּצְוּ הַזָּקֵן עַל הַיָּלֵד הַיּוֹשֵׁב בַּפֶּתַח, וְהָיָה כִּי תִקְרַב אִמְךָ אֶל הַבַּיִת, אֲסֹר עָלֶיךָ לְבוֹא אַחַר פֶּתַח הַבַּיִת: וַיֵּרָא הַיָּלֵד בְּעֵינָיו רוּחוֹ אֶת הָעֲבָרוֹת, וְאֶת הָעוֹלוֹת, וְאֶת הַבְּגִידוֹת, וְאֶת הַמְּלָקוֹת, כִּי חָכָם הָיָה, אִישׁוֹנָיו בְּנִפְשׁ פְּנִימָה: וַתְּבוֹא אִם הַיָּלֵד אֶל פֶּתַח הַבַּיִת, וַתַּעֲמוּד לְפָנָיו הַפֶּתַח, וַתְּהִי פּוֹסַעַת פְּנִימָה: וַיֵּאמֶר לָּהּ הַיָּלֵד, אַל נֵא תִשְׁיַמִּי אֶת רִגְלֶךָ אֶל פֶּתַח הַבַּיִת, כִּי אָבִי בְּפָנִים עִם הַזָּקֵן, וְאִנִּי רָאִה רְאִיתִי בְּמָה דְבָרִים אֲמוֹרִים: וַתִּלְטֹף הָאֵם אֶת הַחִיָּה אֲשֶׁר לְרִגְלָהּ שֶׁל הַיָּלֵד, וַיַּעֲצְבוּ פְנֵיהָ מְאֹד, וְהָיָה עֲקֶרָה, לֹא בָּא עוֹד בֶּן אוֹ בַת בְּפֶתַח רַחֲמָה.

רבים היו בארץ, באותם ימים: ויבוא האיש
ויתפשף וישבה אל הגן: ויסגר את הפרצה אשר
על הגדר, וישטף ממנה את הצחנה: וישב הסדר
על כנו בתוך החצר, ותהי הכלבה חפשיה, בתוך
מגבלותיה: ותתרוצץ בחצר, ותפער חוד בגדר,
והנה עשתה פרצה נוספת: ותמלט הכלבה מן
הגן אל המקום אשר שם סואנות העגלות:
ותזון מן השירים אשר תמצא ותתפלש בנבלה:
ויתפשף האיש בשנית, ויחזירה אל הגן, ויסגר

שוב את הפרצה: ותחפור הכלבה מתחת לגדר,
כי נבונה היא, חכמה מאד: ותצא שוב את חצר
הבית, ויבוא עמה הפרא הזכר: וירוצו שניהם
בשבילי הכפר, ויטרפו מכל הבא לפה: ויתפלש
הזכר בבץ והנקבה בפגר: ויצא אליהם האיש,
ויאסף אותם, וימלא הבור באדמה מתחת הגדר:
וינתק הכלבים ממוסדותיהם, ויהיו חפשיים
שוב, בחצר להתרוצץ: ויכרו עוד בורות, ויפרצו
עוד פרצות, ויצאו שניהם הלוח ושוב, עוד זה
ממלא וזה נחפר: ותשאר הכלבה השלישית בגן
בכל העת ההיא, לא יצאה ולא התרוצצה: ולא
טעמה מן החפש אשר מעבר לגדר: ויהי בפעם
האחרונה, ויתפס אותם האיש, ויבא את שניהם
אל החצר ויקשרם לעמודים: ולא ידעו עוד את
החפש, לא בחוצות ולא בחצרות.

משל הַלֵּדֶת הָאֵשׁ

וַתְּהִי אִשָּׁה בְּאֶרֶץ, וְהָיָא יָפָה וְחֹכְמָה, שְׁעָרָה
כְּצִבְעֵי הָאֲדָמָה, וְעֵינֶיהָ כַּפְּנֵינִי פָּחַם: וַתִּהְלֹךְ
תְּמִימָה בְּאֶרֶץ, וַתַּחֲיֶה בֵּין הַחַיּוֹת וּבֵין הַזּוּחָלִים,
וַתֹּאכַל עִם הַבְּהֵמָה אוֹכֵלֶת עֵשֶׂב, וַתִּלּוֹן עִם הַזָּאֵב
וְעִם הַתַּן בְּמֵאוֹדָתָם: וַיִּשַׁשׁ עֵינָיִם הָיוּ לָהּ בְּרֵאשִׁיתָהּ,
שְׁתֵּים מִלְּפָנָיִם, שְׁתֵּים מֵאַחֲרֵי, וּשְׁתֵּים לְצַדֵּי
הָרֵאשׁ: וַתֵּרָא הָאִשָּׁה אֶת הָעוֹלָם מְכֹל הַכּוֹוֹנִים,
וַתִּרְיַחְהוּ בְּנִחְיָרָהּ, וְהָיוּ אוֹזְנֶיהָ חֹזְקוֹת: וַתִּתְהַלֵּךְ
הָאִשָּׁה בְּשֹׂדוֹת, וַתִּצְעַד בֵּין הַשִּׁיחִים: וַתַּחֲיֶה לֹּלֵא
אִישׁ וּלְלֵא אִשָּׁה, בְּגִפָּה וְטוֹב לָהּ: וַתִּהְרֶה הָאִשָּׁה
וְלֹא יָדְעָה, כִּי בַתּוֹלָה הִיא: לֹא אָדָם יָדַע אוֹתָהּ,
וְלֹא בַעַל הַחַיִּים: וַתִּתְהַלֵּךְ בֵּין הָעֵצִים וּבֵין הַצְּמָחִים,
בְּלֵילוֹת וּבִיָּמִים, מֵתַחַת לְשִׁמְשׁ וּבִחֲסוֹת הַכּוֹכָבִים:
וַיַּחְלְפוּ הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת, וּבִטְנָה תּוֹפַחַת, וּמַעֲיָהּ
גּוֹעֵשִׁים: וַיָּבֹאוּ יוֹם אֶחָד, עִם עֲלוֹת הַשַּׁחַר, וַתַּחֲוֹשׁ
הָאִשָּׁה מַחֻשִׁים קָשִׁים בְּבִטְנָהּ: וַיִּלְכוּ הַמַּחֻשִׁים,
וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם, צִירֵי לְדָה הָמָה, מִן הָעֶבֶר אֲשֶׁר
בְּרַחֲמָהּ: וַתִּבְקֹשׁ הָאִשָּׁה לְמֵצָא עֲזָרָה, וַתִּמְהַר אֶל
הַכֹּפֵר אֲשֶׁר מַעֲבָר לְגֹדֵד: וְלֹא יָדְעוּ אֲנָשֵׁי הַכֹּפֵר

אֶת הָאִשָּׁה וְלֹא הַכִּירוּ, כִּי לֹא חֲצַתָּהּ מֵעוֹלָם אֶת
הַקּוֹיִם: וְהָיָה כִּי בִּאֲשֶׁר רָאוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הָאִשָּׁה,
וַיִּתְרַדּוּ לִבָּם מִן הַתִּדְהָמָה, כִּי גַם יָפָה הָיְתָה וְגַם
מִפְּלִצָּת: וַתִּבּוֹא אֵלֵיהֶם הָאִשָּׁה, וַתִּבְקֹשׁ אֶת
עֲזָרָתָם וְשָׁפָה אֵין לָהּ: כִּי לֹא יָדְעָה אֶת הָאֲנָשִׁים,
וְלֹא הַכִּירוּ: וַיִּאֲסְפוּ תּוֹשְׁבֵי הַכֹּפֵר מִסְּבִיבָהּ וְלֹא
יָדְעוּ, אִם חֲבֵרָה הִיא, אוֹ אִם סִכְנָה אוֹרְבָּת: וַתִּקְפֹּא
הָאִשָּׁה עַל מְקוֹמָהּ, בְּפָנֶי הַהֶמוֹן הַמְּקִיף אוֹתָהּ,
וְלֹא יָדְעָה מָה לַעֲשׂוֹת, כִּי תִרְאֶהוּ מְכֹל הַכּוֹוֹנִים:
וַיָּבֹאוּ לְפֶתַע הַכָּאֵב, וַיִּפְלַח אֶת בִּטְנָהּ: וַתִּרְאֶינָה
הַנָּשִׁים אוֹתָהּ, וַיִּבְיֵנוּ אֶת הַהֲרִיֹן, וַיִּזְדָּרוּ אֵלֶיהָ:

מְשַׁל הַלֵּדָת הַשְּׁלוֹם

וַיְהִי נַחַל אֶחָד עוֹבֵר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְעַד דְרוֹם,
וַיַּחְצֵה אֶת הָאֶרֶץ לְשָׁנִים: וְהָיָה הַנַּחַל מְקוֹר מִים
חַיִּים, לְכָל יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ, וְלִכְל הַבְּהֵמָה הַמְהַלְכֶת
עַל פְּנֵיהָ, וְלִכְל עוֹף הָעָף בְּשָׁמַיָה, וְלִכְל רֶמֶשׂ
הַרוֹמֵשׁ עַל הָאֲדָמָה שֶׁלְצִדֵי הַנַּחַל: וַיִּגְדְּלוּ צְמַחֵי
הַסּוּף וְהַקִּנָּה עַל גְּדוֹת הַנַּחַל, קָנִים בַּמְזֻרָח
וְקָנִים בַּמַּעְרֵב: וּשְׁנֵי עַמֵּי אֲנָשִׁים חָיו מִשְׁנֵי צְדֵי
הַנַּחַל, מִשְׁנֵי עֲבְרֵי הַסּוּף: וַיַּחֲיוּ מִמִּמִּיּו, וַיִּשְׁתּוּ
וַיִּרְחֲצוּ בּוֹ, וַיִּטְבְּלוּ בּוֹ אֶת יְלָדֵיהֶם וַיִּשְׁרְפוּ עָלָיו
אֶת מַתֵּיהֶם: וְהָיָה הַנַּחַל כָּל חַיֵּיהֶם, רַק בִּינֵיהֶם
לֹא דִבְרוּ וְלֹא הִסְכִּימוּ: וַיִּלְחֲמוּ שְׁנֵי הָעַמִּים זֶה
בְּזֶה, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יָשְׁבוּ עָלֶיהָ: הַשׁוֹכְנִים
בַּמְזֻרָח חָשְׁקוּ בַּמַּעְרֵב, וְהַגְּרִים בַּמַּעְרֵב דָּרְשׁוּ
אֶת הַמְזֻרָח: וַיִּמְלֵא הַנַּחַל בָּדָם, מִן הַמְלַחֲמָה
אֲשֶׁר לָחֲמוּ בִּינֵיהֶם, וַתַּעַל צַחְנָה מִמֶּנּוּ, וַיְהִי
מִמֶּקוֹר מִים חַיִּים לְמַלְכָּדָת מִנּוֹת: וַיְבוֹאוּ זְבוּבִים
רְבִים אֶל הַנַּחַל, וַיַּעֲרֹפוּ מֵעָלָיו: וְרִמְשֵׁים בָּאוּ
לְהִזּוֹן מִן הַמִּים הַמַּעְרָפִים, לְהַרְוֹת אֶת צְמֵאוֹנָם
וְלְהַתְּרַבּוֹת בָּם: וַתַּעַל תּוֹלַעַת אַחַת מִן הַמִּים,

וַיִּפְרְצוּ הַמִּים מִבֵּין רַגְלֶיהָ, וַיִּרְדּוּ מִמֶּנָּה כְּמַבּוּל,
וַתִּכְרַע עַל הָאֲדָמָה לְלֵדָת: וַתֵּאָנֶק הָאִשָּׁה תַּחַת
הַכָּאֵב, וַתִּכְרַע לְלֵדָת, וַתֵּאחֲזֶנָּה בַּה נְשׁוֹת הַכֶּפֶר:
וַתִּדְחוֹף הָאִשָּׁה בְּכָל כּוֹחָהּ, אֶת הָעֶבֶר הַמִּתְפַּתֵּל
הַחוּצָה: וְהִנֵּה כִּי יֵצֵא הָעֶבֶר מִן הֶרְחָם, לֹא אָדָם
הוּא, כִּי אִם לְהֵבֶת הָאִשׁ: וַתּוֹלַד הָאִשׁ בַּיּוֹם הַהוּא
מִן הָאִשָּׁה, וַתִּשְׂרֹף אֶת הַשְּׂמִיכָה, אֲשֶׁר שָׁכְבָה בָּהּ.

הִיָּה כַּדְּבַר הַזֶּה בְּכֹל יְמֵיהֶם וּבְכֹל יְמֵי חַיֵּיהֶם, לֹא שָׁמְעוּ וְלֹא יָדְעוּ מִמֶּנּוּ: וַתַּעַל הַמוֹסִיקָה מִן הַקִּנָּה אֶל הָרוּחַ וּמִן הָרוּחַ אֶל הָאָוִיר וּמִן הָאָוִיר אֶל אֲזַנֵּי הַפְּאָזִין: וַיִּקְרְבוּ אֲנָשֵׁי הַמְּדוֹן אֶל הַנַּחַל, מִשְׁנֵי צִדְדָיו, לְהִיטִיב לְשִׁמְעַ: וַיַּחֲכִיבוּ זֶה אֶל זֶה מֵעֵבֶר לְמִכְשׁוֹל, כִּי נִעְמָה הַמוֹסִיקָה לְאֲזַנֵּיהֶם, וְלֹא יָכְלוּ לְשִׂאת עוֹד אֶת הָרֵעַ: וְלֹא יָדְעוּ הָעַמִּים מִנֵּן נוֹלַד הַשְּׁלוֹם, אִם מִן הַצְּלִיל אוֹ מִן הָרוּחַ, אִם מִן הַקִּנָּה אוֹ מִן הַנַּחַל, אִם מִן הַמַּיִם אוֹ מִן הָרֶקְבּוֹן.

וַתְּבוֹא אֶל הַקִּנִּים, וַתִּקְנֶן בָּם: וַתִּזּוֹן מִן הַקִּנִּים, וַתִּכְרַסֶּם אֶת תְּכוּלָתָם, וַתַּחֲוֹרֵד בָּהֶם חֲדָיִם רַבִּים: וַיְהִי יוֹם אֶחָד, וַתַּעַל רוּחַ בְּאָוִיר, וַתִּכְנַס בַּתוֹךְ הַקִּנִּים וַתִּצַּא מִן הַחֲדָיִם, וַתִּפַּח בָּהֶם צְלִילִים יְפִים בְּהַמְּלִטָה הַחוּצָה: וַיִּשְׁמְעוּ כָּל אֲנָשֵׁי הַנַּחַל, אֵלֶּה אֲשֶׁר עַל הַמְּזֹרַח וְאֵלֶּה אֲשֶׁר עַל הַמַּעְרֵב, אֶת הַצְּלִילִים אֲשֶׁר עָשָׂה הָרוּחַ מַחְדֵי הַתּוֹלְעָה: וְלֹא

וּתְבוֹא לְטָאָה גְדוֹלָה בְּפֶתַח אֲשֶׁר בְּאֲדָמָה מִתַּחַת
לְסַלֵּעַ, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר שָׁם פָּרְחוּ הַרְקָפוֹת: וּתְתַפֵּל
הַלְטָאָה פְּנִימָה אֶל מַעְבַּר הַפֶּתַח, וְתֵהִי הַמְּחִילָה
צָרָה מְכַדֵּי לְהִשְׁתַּחֲלֵל: וְתַצִּיץ אֶת רֵאשֶׁה פְּנִימָה,
וְתֵרָא כִּי חֲשׂוּכָה הַמְּחִילָה כְּלִילָה, וְלַחָה כְּעֹשֶׁב
הַנְּעוֹר בַּשַּׁחַד: וְאֵד עוֹלָה מִן הַמַּעְרָה, וְצַחֲנַת הַגִּיר
עוֹלָה בּוֹ: וְתִגְרַד הַלְטָאָה בְּצַפְרָנֶיהָ אֶת קִירוֹת
הַמְּחִילָה, כִּי יִדְעָה הַחֲלוּזוֹנוֹת אֲשֶׁר צוּפֵן הַחֹד:
וְתַפְעֵד הַלְטָאָה אֶת הַמְּחִילָה, צַעַד צַעַד יִרְחִיב
הַפֶּתַח: וְיֵהִי הַחֹד כְּרָחַם הָעוֹמֵד בְּפָנֵי הַבְּעִילָה:
וְתְבוֹא הַלְטָאָה, וְתִתְקַדֵּם בְּתוֹךְ, בְּחַבּוּק אֲשֶׁר
בְּפִי הַבַּיִץ: וְיִרַד הָעֶרֶב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְלֹא יִדַע
הַזּוֹחֵל, לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה, לֹא מָטָה וְלֹא מַעֲלָה,
וְהִיא סְגוּרָה בְּמַעְבְּהָ הָאֲדָמָה: וְתִדְרַח בְּלִשׁוֹנָהּ
אֶת הַמִּשְׁדָּה הַדְּרָךְ, כִּי לֹא שְׁמָעָה בְּאָזֵן וְלֹא רָאָתָהּ
בְּעֵיִן, וְתֵהִי שְׁקוּעָה בַּחֲלוּזוֹן: וְיֵהִי כִּי בַּחֲלוּף הַזְּמַן,
וְתְבוֹא אֶל מָקוֹם אֲשֶׁר מִתְרַחֵב בַּמְּחִילָה: וְתִשְׁבַּע
שָׁם מִן הַחֲלוּזוֹנוֹת אֲשֶׁר מְצָאָה, וְיַעֲרְבוּ לַחֲכָה
מֵאֵד: וְתִפְנֶה הַלְטָאָה לַחֲזוֹר, וּבִטְנָה מְלֵאָה מְכַדֵּי

לְשׁוֹב בְּפֶתַח: וְתִגְרַד דְּרָכָה הַחוּצָה, אֶל מַחוּץ
לְמְחִילָה: וְתִשְׁתַּחֲלֵל דְּרָכָה בְּקִשִּׁי, כִּי הַשְּׁבַע לֹא
פּוֹטֵר מִן הָעָמַל: וְיֵהִי כְּאֲשֶׁר קָרְבָה אֶל הַפֶּתַח,
וְיָבוֹא אֵלֶיהָ הַנְּחֹשׁ: וְתַצִּא מִלֵּעַ הַמְּחִילָה, עֵינֶיהָ
וְאִטִּית הִיא מִן הַגְּרוּדִים: וְיָבוֹא הַנְּחֹשׁ, וְיַפְעֵד
אֶת פִּיו, וְיִתְפֹּשׂ הַלְטָאָה וְיִבְלַעֶהָ: וְיִשְׁבַּע מִמֶּנָּה
וּמִן הַרְכִּיכוֹת אֲשֶׁר בְּקַבְּתָהּ, וְיִשָּׁב בְּמָקוֹם לְנוּחַ:
וְיֵהִי כִּי בְּטָרֵם בָּלַע הַזּוֹחֵל אֶת הַזּוֹחֵלָת, וְתִשְׁדַּר

משל הלשונות

ויהי בימים הרחוקים ההם, וילוונו נערים בתוך אחד הבתים, אשר במושבה: ויהיו תריסר צעירות וצעירים בחדר, וישכב כל נער על ערש יצועיו: ויהי כאשר נשכבו הצעירים, ותבוא עליהם השנה, כערפל היורד על ההר בלילה: ותפל עליהם התרדמה, וישנו: ויהי בחצי הלילה, ותצאנה לשונות הישנים מתוך פיותיהם, ותזחלנה החוצה מבין המזרנים: ותהיינה הלשונות, כתולעים הנדבקות על הרצפה, ותזחלנה, ותפגשנה בטבור החדר: ותעלינה הלשונות, האחת על השניה, לשון נופלת על לשון, כצביר חשופיות שלאחר הגשם: ותלקקנה הלשונות זו את זו, ותתפתלנה ביחד, ותשתרבבנה, בחסות הרק: ויהי במשך הלילה, ותהי הלבנה באמצע השמים, ותבוא ארגית הלשונות אל סיומה: ותצאנה מן החדר, והן כאמצות בשר עסיסיות, הזוחלות בשירה: ותבואנה הלשונות אל מסדרונות הבית, ותעבדנה בין כל החדרים: ותעלינה הלשונות,

זנבה ממנו: ויתפתל הזנב בעויתות, כתולעת קטנה על פני האדמה, אשר במעלה החר: ויבוא עקרב אל הזנב המשתולל, וינקבהו בעקצו, זנב אל זנב יעקצהו: וידם הזנב מן הפתולים, ויעור הנחש, ויעל בגופו על הרמש, ויעקצהו העקרב גם כן: וימת הנחש מן העקרב, אשר בא אל הזנב, אשר נשר מאת הלטאה, אשר אכלה את החלזונות, אשר שבע ממנה הנחש: ואלה היו הדברים בימים האלה.

אֶל הַבֶּשֶׂר: וַתֵּמֶת כָּל חַיָּה, וַתַּחַנֵּק מִן הָרִיר,
אֲשֶׁר הִגִּירָה עָלֶיהָ הַלְשׁוֹן אֲשֶׁר בְּחֶרֶה בָּהּ:
וַתַּעֲבֹלָנָה הַלְשׁוֹנוֹת אֶת אַבְרֵי הַחַיִּים, כַּאֲשֶׁר
עָלּוּ אֶת חֻלְקֵי הַחֲפָצִים: וַתַּגְדִּלְנָה הַלְשׁוֹנוֹת
עִם כָּל דָּבָר אֲשֶׁר הִרְגוּ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב הַיּוֹם,
לְקִרְאֵת עֲלוֹת הַשַּׁחַר, וַתִּטְשֵׁנָה הַלְשׁוֹנוֹת אֶת
פְּגָרֵי הַחַיּוֹת אֲשֶׁר עָבְלוּ: וַתְּבוֹאֲנָה הַלְשׁוֹנוֹת
אֶל מְקוֹם אֶחָד בְּרָחוֹב, אֲשֶׁר מְחוּץ לְבַיִת,
וַיִּתְרַכְּזוּ שָׁם, לְחֹזֵר אֶל הַנְּעָרִים: וַתַּעַל הַשָּׁמֶשׁ,
וַתְּבוֹא אֶל מַעְלֵה הַשָּׁמַיִם, אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
שָׁם הֵיטָה הַלְּבָנָה: וַתִּטַּל הַשָּׁמֶשׁ מֵאוֹרָה עַל
הַלְשׁוֹנוֹת: וַתֵּאָדַר הַשָּׁמֶשׁ אֶת הַלְשׁוֹנוֹת, וַתִּשְׂרֹף
אוֹתָן וַתִּבְיָשׁוּ, וַתַּצְרֵב אוֹתָן עַל גְּרִיל הַמִּדְרָכָה:
וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא, כִּי חָדְלוּ הַלְשׁוֹנוֹת מִן הַחַיִּים:
וַיִּקְיְצוּ הַנְּעָרִים וְהַנְּעֻדוֹת מִשְׁנָתָם, וַיַּעֲרוּ מִן
הַתְּרֻדָּמָה: וְלֹא יָכְלוּ הַנְּעָרִים, לֹא לִפְטֹט וְלֹא
לְצַעֵק, לֹא לְשִׁיר וְלֹא לְלַחֵשׁ: כִּי נִטְשָׁה הַלְשׁוֹן
אֶת פִּיהֶם, וְאֶת שַׁפְּתוֹתֵיהֶם עֲזָבָה: וַיִּשׁוּחַחוּ
בֵּינֵיהֶם הַנְּעָרִים, בְּנִהְמוֹת, בְּאֲנָחוֹת וּבְגִגְוִרִים.

עַל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר נִקְרוּ לָהֶן בְּדָרְדָּה, וַתִּלְקַקְנָה,
וַתִּמְלֹאנָה אֶת הַכֹּל בְּרִיר: וַיְהִי כִּי הֵיטָה לְשׁוֹן
אֶחָת נָחָה עַל אֵיזָה דָּבָר וַתִּלְקַקוּ, וַיִּחְדַּל הַדְּבָר
מִתְקַנְתּוֹ: וַתְּבוֹאֲנָה הַלְשׁוֹנוֹת, אַחַר שֶׁתָּמוּ
הַדְּבָרִים כָּלֶם, וַתַּצְאֲנָה מִן הַבַּיִת: וַתִּזְחַלְנָה אַחַר
חַיּוֹת הַלַּיְלָה, אַחַר הַחַתּוּלִים וְאַחַר הַקְּפוּדִים
וְאַחַר הָרְמָשִׁים: וַתִּתְנַפְּלָנָה הַלְשׁוֹנוֹת עַל
הַחַיּוֹת, וַתִּשְׁפֹּלְנָה אֲלֵיהֶן, כַּעֲלוֹקוֹת הַנְּצַמְדוֹת

וַיְהִי בְּאֶרֶץ רְחוֹקָה, וַתֵּלֶד טֶפֶה קְטָנָה סְרוּחָה
 בְּבֶטֶן אִישׁ: וַיַּחְלֶה הָאִישׁ מִן הַטֶּפֶה, וַיָּשָׁב אֶל
 בֵּיתוֹ מִן הָעֲבוּדָה אֲשֶׁר עָבַד בָּהּ, אַפֹּס נֹזֵל
 וְנִשְׁמֹתָיו מִקְטָעוֹת: וַתְּהִי רַעִיָה לְאִישׁ, וּבָנִים
 וּבָנוֹת הָיוּ לוֹ, וַיִּתְעַשֵּׂשׂ בְּבֵית מִן הַמַּחְלָה: וְלֹא
 כִּסָּה הָאִישׁ אֶת פִּי, לֹא בְּמַרְפֵּק וְלֹא בְּיָד וְלֹא
 בְּמַמְחָטָה: וַתִּדְבֶּק הַטֶּפֶה בְּעֵטוּשׁוֹ, וַתִּתְפַּח
 מֵעַט, וַתַּעֲבֹר אֶל אֶחָד מִיְלָדָיו: וַיְהִלֵּךְ הַיֶּלֶד
 בְּבֵית, וַיִּתְרוֹעַע עִם אָחִיו וְעִם אַחֵיֹתָיו, וַתִּגְדֹּל

בּו הַטֶּפֶה וּבְלִיטוֹת קְטָנוֹת צָמְחוּ עָלֶיהָ: וְלֹא חָשׂ
 הַיֶּלֶד, וְלֹא יָדַע מֵאוֹם עַל הַשָּׂרָץ אֲשֶׁר שׂוֹרֵץ לוֹ
 בְּבֶטְנוֹ: וַיְהִלְכוּ הַיְלָדִים זֶה עִם זֶה וְזֶה עִם זֶה,
 וַיִּשְׁחָקוּ וַיִּצְחָקוּ, הָאֶחָד עִם הַשֵּׁנִי וְהָאֶחָד לְעֵבֶר
 הַשֵּׁנִי: וַתִּגְדֹּל הַטֶּפֶה מְעַט בְּבֶטֶן הַפְּעוּט, וַתִּתְהַדֵּק
 בְּמַתְנֵיהָ, וַתִּתְחַלֵּק לְשֵׁתִים: וְהִנֵּה כִּי מִטֶּפֶה הִיְתָה
 לְטַפְתֵּיִם: וַיִּתְעַשֵּׂשׂ הַיֶּלֶד, וַתַּעֲבֹר אַחַת הַטַּפּוֹת,
 אֶל אַחַת הָאַחֵיֹת: וַתְּהִיֵּנָה הַבְּלִיטוֹת אֲשֶׁר
 עַל הַטֶּפֶה אֲשֶׁר עָבְרָה אֶל הַיֶּלֶדָה, כְּאַצְבָּעוֹת
 קְטָנוֹת וּכְהִנָּץ כְּנָפִים: וַתִּתְחַלֵּק הַטֶּפֶה אֲשֶׁר
 הִיְתָה בְּבֶטֶן הַיֶּלֶדָה, וַתַּעֲבֹר מִמֶּנָּה אֶל הָאֵם, הִיא
 רַעִיָת הָאִישׁ: וַתַּעֲבֹר טַפַּת הָאֵם אֶל הַשֶּׁכֶן, וּמִן
 הַשֶּׁכֶן אֶל הַשְּׂכֵנָה, וּמִן הַשְּׂכֵנָה אֶל בַּעַל הַמְּכֻלָּת,
 וּמִבַּעַל הַמְּכֻלָּת אֶל עוֹרְדֵי הַדִּין: וַתִּגְדֹּלְנָה הַטַּפּוֹת
 וַתִּתְרַבְּנָה, וַיְהִי כִּי מִטֶּפֶה אַחַת הָיוּ לְשֵׁתִים,
 וּמִשֵּׁתִים הָיוּ לְאַרְבַּע וּמֵאַרְבַּע לְשִׁמוֹנָה וּמִשִּׁמוֹנָה
 לְמִילִיוֹן: וַיְהִי כִּי בְּטָרְם נִחְלָקָה כָּל טֶפֶה, וַתִּתְפַּח
 מְעַט וַיִּצְמְחוּ בָּהּ עוֹד הָאַבְרָיִם: וַתְּהִיֵּנָה הַטַּפּוֹת
 לְבַעֲלוֹת זְרוּעַ וְכַנָּף וּפֶה נוֹשֵׂא מְלַתְעוֹת, לְשׁוֹן

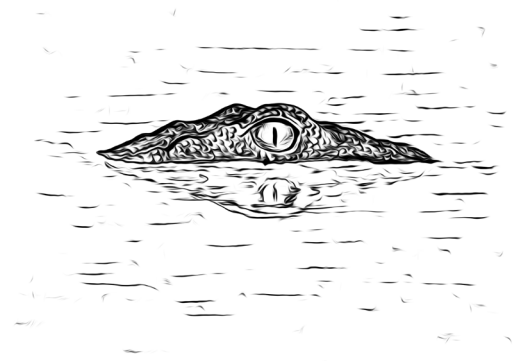
משל המים העומדים

ויהי הלך מהלך במדבר, והוא יחף, כפותיו לוחטות וגרונו נחר: ויהלך ההלך, ויתור אחר מקור מים ללגימה, ועין השמש קופחת מעליו: ויגמע מרחקים בצעדיו, ולא שמע ולא ראה, אף נפש חיה: לא רחש כנפי צפור, ולא רמש רומש על הקרקע: רק חול יבש תחת החמה המלהטת: ותאזל נפשו ממנו, ותזל נשמתו בזמן הדולף מן החדים: ויבוא זבוב מעמק המדבר וירחף מעל ההלך, ויזמזם לו באוזניו, את נעימת מותו: וינפנף ההלך בידי, להרחיק הזבוב, בכוחותיו האזולים ממנו: ויהי החרק עקש עד מאד, ולא אבה לחדל מלהציק: ויהלכו השנים יחדיו, ההלך המדדה ביסוריו, והשקוץ המעופף סביבו, ומעליו: ויבוא ההלך, וירא והנה שם במרחק שלולית, מים עומדים: ויאורו עיני ההלך הכביות, וירא והנה התקנה שורצת שמה: וילך אל המים העומדים, ויבוא אל ספם, וכרע על ברקיו, ללגם מן המים: וירוה ההלך את צמאונו מן המים, ותשב נשמתו לאפו, אך לא הרפה

ולע: ותגדלנה הטפות ותתפתחנה, ותהיינה ליצורים בבטן איש, זרועותיהן כזוחלים וכנפיהן ככנפי החיה המעופפת, והנה בכל עם האנשים: וינועו היצורים, ויעברו מאדם לאדם, מבטן לבטן, משעול ומעטוש: וימת כל אדם אשר נמלט ממנו היצור, וכרכסו היצורים את לדתם החוצה: וימלטו היצורים, כל אחד מבטן מולידו, ויזדגו וישתוללו ויטרפו מכל העומד בדרךם, וימלאו את הארץ חמס: ויזדחלו וישרצו על פני כל הארץ, ויעופפו בשמיה, ובמימיה שטו: ויתקשרו היצורים ביניהם, תחלה במלמולים, אחר במלמולי מלים, ואחר במלים, במשפטים ובבשירה.

וּלְחִיָּה, לְצַפּוֹר וְלִזְבוּב: וַיְהִי הָאִישׁ מְדַצֵּה מִן
הַחַיִּים שֶׁהוֹדְמָנוּ לוֹ, וַיִּשְׁמַח עַל לִבָּבוֹ, וַיּוֹסְרוּ
מִמֶּנּוּ יִסּוּרֵי הַדְּאָגָה: וַיֵּרֶד מִפְּלֶס מִי הַשְּׁלוּלִית
לְאַרְבֶּךְ הַיָּמִים, וַיָּבֹא יוֹם אֶחָד, לִשְׁתּוֹת, מִן הַיָּמִים
הָאוֹזְלִים: וַיִּכְרַע הַהֶלֶךְ עַל בְּרַכְיֹו, וַיִּצְמַד שְׁפָתָיו
אֶל הַיָּמִים, וַיִּלְגֵּם: וַיִּפְרֹץ תַּנְיִן מִפְּתַח הַיָּמִים, וַיִּנְעַל
אֶת רֵאשׁוֹ, בֵּין לִסְתוֹתָיו: וַיָּמַת הָאִישׁ בַּיּוֹם הַהוּא
מִן הַתַּנְיִן, וְלֹא יָדַע עוֹד אֶת הַיָּמִים הָעוֹמְדִים.

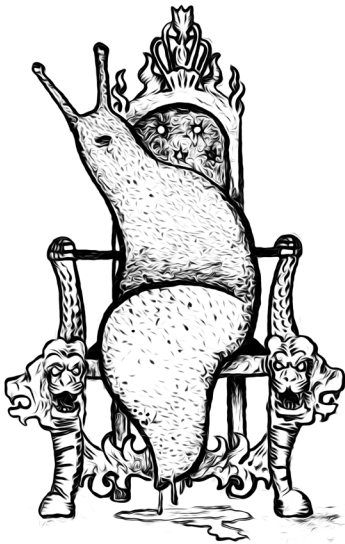
מִמֶּנּוּ הַזְּבוּב: וְהָיוּ הַיָּמִים מְעַפְּשִׁים קַמְעָא, כִּי
תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ עֲמָדוֹ, וְנִמְלְאוּ אֲצוֹת וּדְמָשִׁים: וְתֵהִי
הַשְּׁלוּלִית, רְחֹבֶת יָדַיִם וְעִמְקָה מְאֹד, וְדַבְרֵי הַיָּמִים
מִתְּפַתְלִים בַּיָּמִים: וַיֵּלֶן הַהֶלֶךְ בְּשׁוּלֵי הַשְּׁלוּלִית,
מִשְׁדָּח חֲמֻשָּׁה לִילוֹת וְחֲמֻשָּׁה יָמִים: וַיָּשׁוּבוּ, הַהֶלֶךְ
אֶל הַחַיִּים וְהַחַיִּים אֶל הַהֶלֶךְ, וַיַּחְזְקוּ כּוּחוֹ וְהִצְבַּע
בְּעוֹדוֹ: וַיִּבֶן אֶת בֵּיתוֹ עַל גְּדַת הַשְּׁלוּלִית, וַיִּאָּסֵף
אֲבָנִים וּבִץ מִן הַיָּמִים, וַיִּכְּתוּב מֵהֶם קִירוֹת: וַיֵּשֶׁב
הַהֶלֶךְ עַל גְּדַת הַשְּׁלוּלִית, יָרְחִים אַרְבָּעִים, וַיִּרְא
אֶת הַחַיִּים הַבְּאוֹת בַּלַּיְלָה, לְהַרְוֹת אֶת צְמֹאוֹנָן:
וְתֵהִי הַשְּׁלוּלִית הָעֵבֶשָׁה, מְקוֹר מַיִם חַיִּים לְאָדָם

מְשַׁל הַמְּשִׁילוֹת

הַלֵּךְ הִלְכוּ בְּעַלֵי הַחַיִּים לְהַמְשִׁיל עֲלֵיהֶם מוֹשֵׁל, וַיֹּאמְרוּ לְאֲרִיָּה, מְשַׁלָּה עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הָאֲרִיָּה, הַחֲדַלְתִּי אֶת גְּבוּרָתִי, אֲשֶׁר בִּי יִכְבְּדוּ אֱלֹהִים וְאֲנָשִׁים, וְהִלְכְתִּי לְמִשַׁל בְּבַעְלֵי הַחַיִּים: וַיֹּאמְרוּ בְּעַלֵי הַחַיִּים לְשׁוּעָל, לֵךְ אִתָּה, מְשַׁלָּה בָּנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשׁוּעָל, הַחֲדַלְתִּי אֶת עַדְמוּמִיּוֹתַי, וְהִלְכְתִּי לְמִשַׁל עַל בְּעַלֵי הַחַיִּים: וַיֹּאמְרוּ בְּעַלֵי הַחַיִּים לִיְנִשׁוּף, לֵךְ אִתָּה, מְשַׁלָּה עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַיְנִשׁוּף, הַחֲדַלְתִּי אֶת חֲקָמְתִּי, וְהִלְכְתִּי לְמִשַׁל בְּבַעְלֵי הַחַיִּים: וַיֹּאמְרוּ כָּל בְּעַלֵי הַחַיִּים אֶל הַחֲסִידָה, לְכִי אִתָּךְ, מְשַׁלֵּי בָּנוּ: וַתֹּאמֶר לָהֶם הַחֲסִידָה, הַחֲדַלְתִּי אֶת רַחֲמֵי, וְהִלְכְתִּי לְמִשַׁל עַל בְּעַלֵי הַחַיִּים: וְלֹא מִצְאוּ בְּעַלֵי הַחַיִּים אֶת אֲשֶׁר יִמְשַׁל בָּם, וַיִּלְכוּ אֶל כָּל חַיּוֹת הַיַּעַר, וַיֹּאמְרוּ, הֵבֵה יוֹפִיעַ בְּפָנֵינוּ מִי אֲשֶׁר חָפֵץ בְּמְשִׁילוֹת: וַיַּעֲלוּ כָּל הָרְמָשִׁים, הַנָּדָל וְהַחֲפוּשִׁית, הַתִּיקוֹן וְהַנְּמָלָה, הָעַקְרָב וְהַחֲלֹזוֹן וְהַחֲשׂוּפִית: וַיִּצְבְּעוּ בְּעַלֵי הַחַיִּים, וַתִּבְחַר הַחֲשׂוּפִית, לְמִשַׁל בָּם: וַתַּעַל הַחֲשׂוּפִית עַל כֶּסֶם הַמְּשִׁילוֹת, וְהִיא

עִידְמָה וְחֲשׂוּפָה, וּמְלֹאָה בְּרִיד: וַתַּעַשׂ שְׂפָטִים בְּמַמְלָכָהּ, וַיַּחְלְפוּ הַשְּׁעוֹת וְהַיָּמִים וְהַשְּׁבוּעוֹת וְהַשָּׁנִים, וְלֹא יָרְדָה הַחֲשׂוּפִית מִן הַכֶּסֶם: וַיְהִי כִּי בַיָּמִים אֲשֶׁר יָשְׁבָה הַחֲשׂוּפִית עַל כֶּסֶם הַמְּשִׁילוֹת,

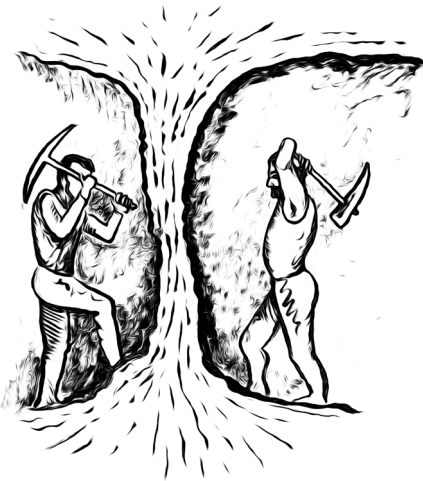

וַיִּנּוּעַ בְּעֶצְבֵי עַל מְקוֹמוֹ: וַתִּדְבַק פְּרוֹתוֹ בְּנוֹזֵל
הַצְּמִיג, וְגַם רַעַמְתּוֹ: וַתִּתְּלֶשְׁנָה שְׁעָרוֹתָיו, מִכָּל
תְּנוּעָה אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיֵּשֶׁב הָאָרִיָּה עַל הַכֶּסֶא, וְלֹא
יָכַל לָקוּם מִמֶּנּוּ, גַּם לֹא כֹאֲשֶׁר רָצָה: וַיְהִי הָאָרִיָּה
מְלֻךְ הַחַיּוֹת, קָרַח מִן הַשְּׁעָרוֹת וְעָטוּף בְּרִיר,
וְעוֹרוֹ חָשׁוּף וְדָבִיק, כְּעוֹד הַחֲשׂוּפִית.

וַתִּגַּד רִיר רַב עַל הַכֶּסֶא: וַיִּמָּאֲסוּ בְּעַלֵי הַחַיִּים
בְּמִלְכָתָם, וַיָּבֹאוּ לְהוֹרִידָה מִן הַכֶּסֶא וְלֹא
יָכְלוּ לָהּ, כִּי דָבְקָה מִן הָרִיר עַל הַכֶּסֶא: וַתִּבּוֹא
הַחֲסִידָה וַתֹּאמֶר, אֲנִי אוֹרִיד הַחֲשׂוּפִית מִן הַכֶּסֶא:
וַתִּדְבַּר עַל לִבָּהּ וַתְּקַשִּׁיחַ אוֹתוֹ הַחֲשׂוּפִית, וְלֹא
יָרְדָה מִן הָרִיר, אֲשֶׁר דָּבַק עַל הַכֶּסֶא: וַיָּבֹאוּ
הַיִּנְשׁוּף וַיֹּאמֶר, אֲנִי אוֹרִיד הַחֲשׂוּפִית מִן הַכֶּסֶא:
וַיִּדְבַּר הַיִּנְשׁוּף בְּקוֹל הַהִגְיוֹן, וְלֹא שָׁמְעָה אוֹתוֹ
הַחֲשׂוּפִית, וְלֹא הִקְשִׁיבָה: וַיְהִי אַחַד הַיִּנְשׁוּף,
וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ הַשׁוֹעַל: וַיָּבֹאוּ הַשׁוֹעַל בְּתַחֲבוּלוֹת,
וְלֹא יָרְדָה מִן הַכֶּסֶא, כִּי דָבְקָה בְּרִיר: וַיְהִי אַחַד
הַשׁוֹעַל, וַיָּבֹאוּ אֵלֶיהָ הָאָרִיָּה: וַיָּבֹאוּ הָאָרִיָּה
בְּכוֹחַ, וְלֹא יָכַל לְחֲשׂוּפִית לְבַדּוֹ, לֹא בְשָׁנָיו וְלֹא
בְּכַפּוֹתָיו: וַיָּבֹאוּ לְעוֹרוֹ כָּל בְּעַלֵי הַחַיִּים, וַיִּסְיְעוּ
לוֹ, וַיִּתְּלְשׁוּ הַחֲשׂוּפִית בְּכוֹחַ מִן הָרִיר: וַיִּדְבַּק
הָרִיר בְּבַעְלֵי הַחַיִּים וּבְכָל אֲשֶׁר נִגְעוּ, וְלֹא אָבָה
לְרַדְתּוֹ: וַיָּבֹאוּ אֶל הָאָרִיָּה וַיִּמְלִיכֶהוּ עֲלֵיהֶם, וְהוּא
יִמְשַׁל בָּם: וַיֵּשֶׁב עַל הַכֶּסֶא, וַיִּדְבַּק אֵף הוּא מִן
הָרִיר, אֲשֶׁר מָנַח עַל הַמוֹשָׁב: וַיֹּאבֶק מְלֻךְ הַחַיּוֹת,

וַתְּהִי עֵיר בְּאֶרֶץ, מִבְּצֻרַת חוֹמָה, תּוֹשְׁבֵיהָ הַמוֹנִים,
 גְּבָרִים נָשִׁים וְטָף: וַיְהִי מַעֲנֵן מַחוּץ לְעֵיר, מְקוֹד
 מִים חַיִּים לְתוֹשְׁבֵיהָ: וַיֵּצְאוּ מִדֵּי יוֹם אֶת הַחוֹמוֹת,
 וַיּוֹבִילוּ אֶת בְּהֵמוֹתֵיהֶם, וַיִּשְׁאֲבוּ הַמַּיִם, וַיָּבִיאוּם
 בְּסֻלְיָהֶם: וְלֹא חָסַד דָּבָר בְּעֵיר בֵּין הַחוֹמוֹת,
 לֹא דָבָר מְזוֹן וְלֹא דָבָר שְׂתִיָּה: כִּי מָלְאוּ הַחַיִּים
 אֶת צְרֻכֵיהֶם, עַד בּוֹא הַמְּלַחְמָה: וַיְהִי כִּי בָּאָה
 הַמְּלַחְמָה, וַיָּבֹאוּ יָמִים קָשִׁים עַל הָעֵיר: וַתִּשְׁלַח
 מִלְכַּת הָעֵיר מַלְאָכִים, אֶל הַחוֹמָה: וַיָּבֹאוּ אֶל
 הַחוֹמָה, וַיִּסְתַּכְּלוּ מִמֶּנָּה, וַיֵּדְאוּ כִּי קָרַב הָאוֹיֵב
 מְאֹד: כַּשֵּׁטְפוֹן הִבָּא לְהַתְּגוֹלֵל עַל הָעֵיר: וַיִּפְקְדוּ
 אֶת הַמְּלָכָה, וַיֹּאמְרוּ לָהּ אֶת הַחֲדָשׁוֹת, וַתִּקְרַע
 אֶת בְּגָדֶיהָ, וַתִּכַּסּ בְּשֵׁק: וַתֹּאמֶר אֶל הָאֲנָשִׁים,
 יוֹם צָרָה וְתוֹכָחָה וּנְאֻצָּה, הַיּוֹם הַזֶּה: הֲנֵה קָרַב
 הַמְּצוֹד, וְלֹא נִדַע מַתִּי יָבֹא מְזוֹן עַל פִּינוּ, וּמָה
 שְׂתִיָּה נִשְׁתָּה, שְׁלֹא נִיבֵשׁ: וַתֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, שְׁלַחוּ
 עֲבָדַי אֶל מַעְבְּר לַחוֹמָה, אֶל הַמַּעֲנֵן אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ
 שְׂתִינּוּ מַיִם, וַיַּחְפְּרוּ תַעֲלָה מִן הַמַּעֲנֵן, לְהָבִיא
 הַמַּיִם פְּנִימָה: וַיַּעֲשׂוּ כַדְּבָרֶיהָ, וַיֵּצְאוּ פּוֹעֲלִים אֶל

מְקוֹד מִי הַשְּׂתִיָּה, וַיַּחְצְבוּ נִקְבָּה, מִמֶּנּוּ אֶל הָעֵיר:
 וַיַּחְצְבוּ פּוֹעֲלִים מִתּוֹךְ הָעֵיר אֶת הַנִּקְבָּה, מִתַּחַת
 לַחוֹמָה, הַחוּצָה: וַיַּחְפְּרוּ, אֵלֶּה מוֹל אֵלֶּה, אֶת
 הַתַּעֲלָה לְהַעֲבִיר הַמַּיִם, שֶׁמָּא יִפְקַד הַצָּמָא אֶת
 הָעֵיר, תַּחַת הַמְּצוֹד הִבָּא עֲלֶיהָ לְרַעָה: וַיַּעֲבְדוּ
 יָמִים רַבִּים, וַיִּקְרְבוּ זֶה לְזֶה, וְאֵלֶּה לְאֵלֶּה: זֶה מִן

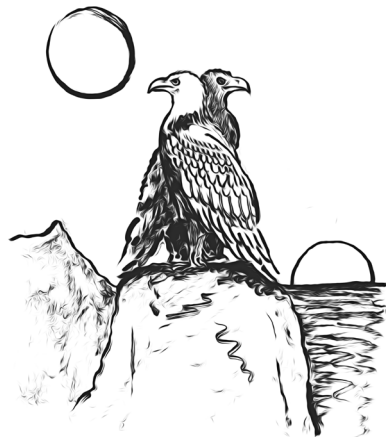
קִשְׁל הָעֵיטִים

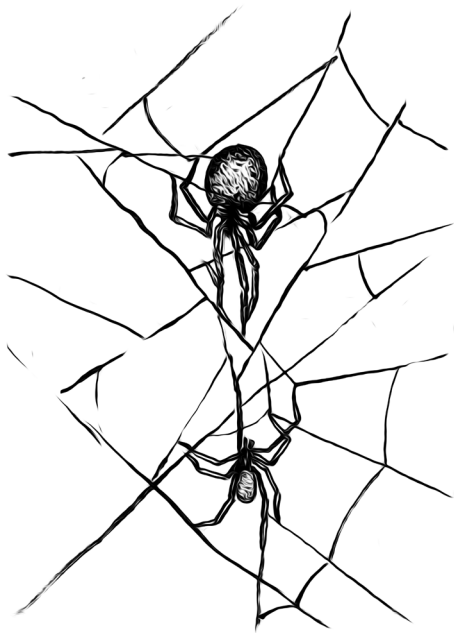
וּתְהִינָה שְׁתֵּי בַיְצִים בֵּיעָר עַל הַצּוֹק, בְּקוֹן
הָעֵיטִים: וּתְדַגֵּר עֲלֵיהֶן אֶמֶן מְטִילָתוֹ, הָעוֹף
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, וּתְמַתֵּן לְבִקִיעֶתוֹ בְּסִבְלָנוֹת: וַיְהִי
בְּקָר אֶחָד, וַיִּבְקְעוּ סְדָקִים, בְּשְׁתֵּי הַבַּיְצִים גַּם
יַחַד: וַיִּבְקְעוּ שְׁנֵי גּוֹזְלִים מִן הַבַּיְצִים, עֲבֵי מְקוֹד
וַחֲדֵי עֵין, צִוְחָנִים וְרַעֲבִים מְאֹד: וַיִּגְדְּלוּ הַגּוֹזְלִים,
מִבְּקָר וְעַד עֶרֶב, וַיִּזְלְלוּ מִן הַבֶּשֶׂר, אֲשֶׁר
הִלְעִיטָהּ בּוֹ אֶמֶן גְּרוֹנוֹתֵיהֶם: וַתִּבֵּא הָאֵם מְזוֹן
לְגוֹזְלֵיהָ, מִן הַלְטָאָה וּמִן הַתּוֹלַעַת, מִן הַדְּרָבָן וּמִן
הַקְּפוֹד, וּמִכָּל הַצֵּיד אֲשֶׁר עָלָה בְּמִקְוֵה לְצוּד:
וַיִּוְסִיפוּ הַגּוֹזְלִים לְהִתְבַּגֵּר, וְהִנֵּה יוֹם אֶחָד רָאוּ,
כִּי הִגִיעַ זְמַנָּם לָעוֹף: וַיִּקְפְּצוּ הַגּוֹזְלִים מִן הַקּוֹן,
וַיִּפְרְשׂוּ כְּנָפֵים, וַיַּעֲזְבוּ אֶת הַצּוֹק אֲשֶׁר גָּדְלוּ בּוֹ:
וְלֹא רָאוּ הַגּוֹזְלִים אֶת אֶמֶן, וְלוֹ לָרְגַע אֶחָד נוֹסֵף:
וַיַּעַף עֵיט אֶחָד אֶל עֵבֶר הַחֲסָה הַשּׁוֹמְקַעַת, וְהָאֲחֵר
עָף אֶל עֵבֶר הַזְּרִיחָה: וַיַּחֲיוּ הָעוֹפּוֹת, כָּל אֶחָד
בְּעֵבֶר הָאֲחֵר, הָאֶחָד עָף אֶל הָעֵתִיד וְהָאֲחֵר עָף
אֶל הָעֵבֶר: הָאֶחָד, פָּנָיו קְדִימָה, וְהָאֲחֵר, פָּנָיו

הָעֵיר הַחוּצָה, וְאֵלָה מִן הַחוּצָה אֶל הָעֵיר: וַיְהִי
יוֹם אֶחָד, וַיִּבּוֹאוּ הַחוּפְרִים זֶה מוֹל זֶה, וְהִנֵּה
קָרְבָה הַנִּקְבָה לְסִיּוּמָה: וַיִּנְיִפוּ הַחוּפְרִים אֶת
הַגְּרִזוֹן, אִישׁ אֶל רֵעוֹ, וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל אִישׁ קוֹרֵא
אֶל רֵעוֹ: וַיִּסְדְּקוּ הַסֵּלַע בֵּינֵיהֶם עִם הַגְּרִזוֹן, וַיִּרְאֶה
אוֹר, בּוֹקֵעַ מִן הַסֵּדֶק: וְאִישׁ הַחוּצָב אֶל רֵעוֹ יִזְעַק
וַיִּשְׁמַח בְּעַמְלוֹ, כִּי חִבְרוּ הָעֵיר אֶל הַמַּעֲיָן, מִתַּחַת
לְחוּמָה: וַיְהִי כִּי שָׁבְרוּ אֶת הַסֵּלַע הַמְּפָרִיד בֵּין
הַחֲלָקִים, וַיִּמְלְאוּ הַמַּיִם אֶת הַתַּעֲלָה, וַיִּכְסּוּ אֶת
הַחוּפְרִים, וְלֹא נִשְׁאָר מֵהֶם אֶחָד: וַיִּבּוֹאוּ מַיִם אֶל
הָעֵיר מִמְּקוֹד הַמַּיִם, וַתְּהִי עֲרוּכָה לְבוֹא הַצָּמָא:
וְלֹא יִחְרְבוּ הַבּוֹדוֹת, וְלֹא הַבְּאֵרוֹת, וְלֹא תֹאכַל
אִם אֶת יְלָדֶיהָ, תַּחַת הַמְּצוֹר.

מזון אל פיו: וְכָל הַמְכַרְסִם אֲשֶׁר נָגַע, פָּרַח חֲלָף לוֹ, וַיִּתְרוֹצֵץ קְדִימָה, אֶל עֵבֶר הַמָּחֵר: וַיָּבֹא הָעֵיט אֲשֶׁר עָף אֶל הָעֵבֶר, וַיִּבְקֹשׂ אֶת הַמְּזוֹן אֶל פִּיּוֹ: וַתִּתְפֹּרֵד הַלְּטָאָה וְכָל אֲשֶׁר נָגַע בּוֹ, וַיְהִי לְאַבְקָה, בְּטָרִם עָלֶיהָ דָּבַר בְּמִקְוֹוֹ: וַיִּנָּחַת כָּל עֵיט עַל אֲדָמַת עֵתוֹ, הָאֶחָד בְּמָקוֹם אֲשֶׁר שָׁם זֹרְחַת הַשֶּׁמֶשׁ, וְהָאֶחָד בְּמָקוֹם שִׁקְיעָתָהּ: וַיַּחְדְּלוּ שְׁנֵי הָעֵיטִים מִן הַמְּרֻדָּף אַחֵר הַצִּיד, מִזֶּה הַנִּמְלֵט אֶל הַמָּחֵר וּמִזֶּה הַנִּשְׁכָּח אֶל הָאֶתְמוֹל: וַיִּתְמַקֵּם כָּל עֵיט בְּעֵבְרוֹ הָאֶחָד שֶׁל הָעֵכָשׁוֹ, הָאֶחָד בְּעֵבֶר הַפּוֹנֶה אֶל הָעֵבֶר, וְהָאֶחָד בְּעֵבֶר הַפּוֹנֶה אֶל הָעֵתִיד: וַיִּמְתִּינוּ שָׁם, לְבֹאֵם שֶׁל כָּל הַדְּבָרִים אֶל מְקוֹרֵיהֶם.

אֲחוֹרָנִית: וַיַּעֲוֹף הָעֵיט הָאֶחָד מֵעַל הָאָרֶץ, וַיֵּרָא אֶת צְפוֹנוֹת הָעֵתִיד בְּעֵינָיו: וּמִלֵּאָה הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתָּיו, עֵכָבֶר, חֲלָדָה וּלְטָאָה: וַיַּעֲוֹף הָעֵיט הַשֵּׁנִי מֵעַל הָאָרֶץ, וַיֵּרָא אֶת אוֹצְרוֹת הַקֶּדֶם, אֲשֶׁר עַל הָאֲדָמָה: אֶת נִבְלַת הַצִּיד אֲשֶׁר הִבִּיאָה אָמוֹ אֶל הַקּוֹ, וְאֶת הַנִּבְלוֹת אֲשֶׁר הִבִּיאוּ אִמְהוּתֶיהָ לְפָנֶיהָ: וַיִּבְקֹשׁ הָעֵיט אֲשֶׁר עָף אֶל הָעֵתִיד לְהִבִּיאַ

וַיְהִי עֵץ אֶחָד בְּתוֹךְ יַעַר עֲבוֹת, זָקֵן עַד מְאֹד, וְחָכְם מְכַל הָעֵץ אֲשֶׁר בִּיעַר: וַתְּהִינָה גְּמַחוֹת בְּגֹזַע הָעֵץ, כִּי הַתַּפְתָּל הַזֶּמֶן בֵּין קַלְפוֹתָיו, וְהַזֶּמֶן הוּא מְחוֹרָר הַחֲמָרִים: וַתְּבוֹא נִקְבַת הָעֶכְבִּישׁ אֶל אַחַת הַגְּמַחוֹת, וַתֵּרָא כִּי טוֹבָה הִיא עֲבוֹרָה, לְטוֹוֹת אֶת מַעֲוֹנָה: וַתִּטּוֹה הָעֶכְבִּישָׁה אֶת קוֹרֶיהָ בְּתוֹךְ הַגְּמָחָה, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַגֹּזַע, וַתִּמְתֵּן שָׁם לְטַרְפָּה בְּסַבְלָנוֹת: וַיְבוֹאוּ תַרְקִים אֶל הַגְּמָחָה, כִּי נִמְשְׁכוּ אֶל מֶתֶק פְּרֵי הָעֵץ וּקְלַפְתּוֹ: וַיְבוֹאוּ וַיִּפְּלוּ בַקּוֹרִים, וַתִּסְעַד הָעֶכְבִּישָׁה מִן הַקְּרָבָנוֹת: וַתִּגְדַּל, וַתִּקְּףֵ לְדַעֲב וּלְהַמְתִּין: וְלֹא יָדְעוּ הַצְּפוּרִים אֲשֶׁר בְּצִמְרַת הָעֵץ, אֶת הַמְתַּרְחֵשׁ בְּתַחְתִּיתוֹ: וַיְבוֹא עֶכְבִּישׁ אֶל הָעֵץ, וַיִּטַּפֵּס בְּמַעְלֵה הַגֹּזַע, וַיִּבֵּט אֶל הַגְּמָחָה: וַיֵּרָא הָעֶכְבִּישׁ אֶת הַנִּקְבָּה, הָאוֹרֶבֶת בַּפְּנִים לְטַרְף: וַיְבוֹא הָעֶכְבִּישׁ בְּזַהִירוֹת אֵלֶיהָ, לְמַעַן לֹא יֵרְעִיד אֶת הַקּוֹרִים: וְלֹא יָדְעָה הַנִּקְבָּה, כִּי בָּא עָלֶיהָ הַזְּכָר, לְהַרְבוֹתָהּ: וַיַּעַל עַל אֶחָד הַקּוֹרִים, וַיִּקְרַב, וַיְבוֹא אֵלֶיהָ: וַתֵּרָא הָעֶכְבִּישָׁה אֶת הָעֶכְבִּישׁ, וַתִּסַּב אֵלָיו אֶת עַגְל בְּטָנָה: וַיְבוֹא

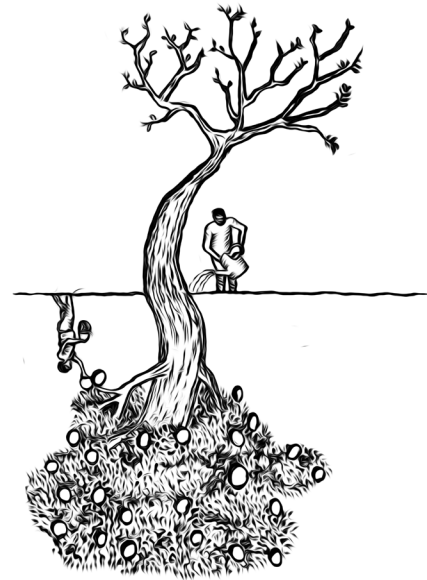
עָלֶיהָ, וַיִּתְעַרְבוּ זֶה בְּזוֹ: וַתְּבוֹא הַבִּיאָה אֶל סִימָהּ, וַיִּפֹּן הָעֶכְבִּישׁ אֶל דְּרָכּוֹ, לְלַכֵּת: וַיֵּרְעַד הָעֶכְבִּישׁ אֶת הַקּוֹרִים, כִּי לֹא שָׁם לְבוֹ אֶל הַסַּכְּנָה, הָאוֹרֶבֶת לֹא בְּמַעְלֵה הָעֵץ: וַיְבוֹא הָרַעַד, וַיַּעֲבֵר מִן הַזְּכָר

משל העץ הכפול

עץ הָיָה בְּאֶרֶץ עוֹץ, וְהָיָה הָעֵץ עֲצוּם בְּגִדְלוֹ, חֲפָתוֹ רַחְבָּה וְעֲנָפָיו מְפֹאָרִים: וְהָיוּ שְׂרָשֵׁי הָעֵץ כְּעֲנָפָיו, אֲרָכִים וּמְסֻתְעָפִים אֶל תּוֹךְ הָאֲדָמָה: וַיַּצְמחוּ הַשְּׂרָשִׁים, וַיִּגְדְּלוּ, וַיִּגְיעוּ לְקַטְבָּהּ הַשְּׁנִי שֶׁל הָאֶרֶץ: וַיִּפְרְצוּ שָׁם גִּזַּע מִן הָאֲדָמָה, וְעֲנָפִים לְרַב: וַיְהִי הָעֵץ לְעֵץ כְּפֹל, מְקַטֵּב אֶל קַטֵּב שְׁנֵי גִזְעִים, הָאֶחָד בְּצַד הָאֶחָד וְהָאֶחָד בְּצַד הָאֶחָד, וְשָׂרֵשׁ מְשֻׁתָּף לָהֶם: וַיְהִי אָדָם בְּאֶרֶץ הַהִיא, אֲשֶׁר הָעֵץ צָמַח מִנְּתוֹ: וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא, תָּם וַיִּשָּׂר וְסָד מֵרַע: וַיִּשְׁקָה אֶת הָעֵץ מִבְּקָרְדָּה עַד עֵרֶב, וְלֹא נָתַן הָעֵץ מִפְּרוֹתָיו: עֲנָפָיו נֹתְרוּ עֲקָרִים, וְטָרַם לְבַלְבוֹ עָלָיו: וְלֹא נִכְנַע הָאִישׁ, וְלֹא אָמַר נֹאֵשׁ, וַיִּמְשָׁךְ לְהַשְׁקוֹת אֶת הָעֵץ, בְּמִשְׁךְ שְׁנַיִם אֲרָכוֹת: וַיַּחֲסֶה הָאִישׁ תַּחַת צְלוֹ שֶׁל הָעֵץ, וַיִּהְיֶה בְּהַשְׁקָעְתוֹ שֶׁלֹּא הִנִּיבָהּ, וַיִּשְׁאֵל, מָה לִּי לְהַשְׁקוֹת הָעֵץ: וַיִּבֵּט הָאִישׁ בְּרַחֲבֵי הַחֹפֶה, וּבִצְלָה אֲשֶׁר נִתְּנָה, וּבְמִקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה לְצַפּוּרִים: וַיִּנְעֻמוּ לְאוֹזְנָיו צִיּוּצֵי הָעוֹפוֹת, וַיִּנְעַם לוֹ הַצֵּל אֲשֶׁר נָתַן הָעֵץ, וַיִּמְשָׁךְ לְטַפְחוֹ לְמַעַן אֱלֹהֵי: וְלֹא יָדַע

אֶל הַנִּקְבָּה, וְתַמְהָר אֱלֵינוּ, וְתַמְיִתְהוּ כְּאֶחָדוֹן הַטָּרֶף: וְתַטְרֶף הַנִּקְבָּה אֶת הַזָּכֵר, וְתִשָּׁבַע מִמֶּנּוּ, לְכַמְהָ יָמִים: וְתִתְפַּח בְּטֶנֶה וְתִגְדֵּל, וְתוֹסֵף לְרַעֵב וְלִהְמַתִּין: וְלֹא יָדְעוּ הַצַּפּוּרִים אֲשֶׁר בְּצַמְרַת הָעֵץ, וְלֹא הָעֲכָבְרִים אֲשֶׁר בְּמַעְלֵה הַגִּזַּע, אֶת הַמִּתְרַחֵשׁ בְּתַחֲתִיתוֹ: וְתִהְיֶה הָעֲכָבִישָׁה מִן הַהִזְדוּגוֹת, וְתִלְדֵּן צֶאֱצָאִים, מְלוֹא הַחֹפֶן: וְתִשָּׂא הָעֲכָבִישָׁה אֶת הָעֲכָבִישׁוֹנִים עַל גֵּב בְּטֶנֶה, וְתוֹסֵף לְהַמַּתִּין לְטָרֶף: וַיַּחֲיוּ הָעֲכָבִישִׁים הַקְּטַנִּים עַל בֶּטֶן אִמָּם, וַיִּשָּׁבְעוּ יַחַד עִמָּהּ, מִן הַצִּיד הַמְּהִלֵּךְ עַל הַקּוֹרִים: וַיְבוֹא הַיּוֹם, וְהָיָה כִּי גִדְּלוּ הָעֲכָבִישׁוֹנִים מְאֹד, וְלֹא הָיָה עוֹד מְקוֹם עָלֶיהָ: וַיִּשָּׁךְ אֶחָד הָעֲכָבִישׁוֹנִים אֶת אִמּוֹ בְּבִטְנָהּ, וְתַמְתָּ הָאִם תַּחַת יְלָדֶיהָ: וַיִּזְנֶנּוּ הָעֲכָבִישׁוֹנִים מִנְּבִלַת אִמָּם, וַיִּתְפַּחוּ וַיִּגְדְּלוּ וַיִּתְפַּזְרוּ מִמֶּנָּה: וַיִּפְצְאוּ אֶל שְׂאֵרֵית גִּמְחוֹת הָעֵץ, וְתַמְלֵאנָה בְּעֲכָבִישִׁים.

הָאִישׁ כִּי שְׁנֵי צַדִּדִּים לְעֵץ, וְלֹא יָדַע כִּי הַמַּיִם
אֲשֶׁר הַשָּׁקָה בְּצַד הַזֶּה, מְלַבְּלִים וּמַפְרִים אֶת
הַצַּד הַהוּא: וַיִּשְׁתּוּ שְׂרָשֵׁי הָעֵץ אֶת הַמַּיִם, אֲשֶׁר

הַשָּׁקָה הָאִישׁ בְּגוֹ, וַיִּתְּנוּם בְּגִזַּע הַהֶפְרוּד: כִּי בָעֵת
הַהִיא, יָדְעוּ הָעֵצִים לְמִי לָתֵת, וּמַמֵּי לְקַחַת: וַיְהִי
בְּצַד הַהוּא, כִּי לְבַלְבַל הָעֵץ עָלָיו, וְהִנֵּץ אֶת נִצְנָיו,
וְהַשְׁפִּיעַ פְּרוֹתָיו, עָלָיו: וַיְהִי כִּי חָרְבָה הָאָרֶץ
בְּצַד הַהוּא, חֲמוּרִים חֲחִיִּים עָלֶיהָ, וְרָעַב גָּדוֹל
מְאֹד הָיָה בָּהּ: וַתְּהִי שֵׁם הָאֲדָמָה יַבֶּשֶׁה וּסְדוּקָה,
קָשָׁה וְעֵבֶשָׁה: וְטַפַּת מַיִם אֵין, לְהַשְׁקוֹת בָּהּ אֶת
הָאֲדָמָה: וַיַּחֲיוּ שָׁם אָנָשִׁים, בְּאָרֶץ הַהִיא, עֲנִיִּים
שְׂדוּפִים וְרָעִבִים, וְסַבְלָם גָּדוֹל: וַיְהִי הָעֵץ לְגֵאֲלָה
לָהֶם, כִּי פְרוֹת הַפְּרָה לְאָרֶץ הַשָּׁנָה, וְלֹא בָא אָף
מְזוֹן אֶל פִּיהֶם, בְּלִעְדָיו: וְלֹא יָדְעוּ הָאָנָשִׁים, כִּי־צַד
לְבַלְבַל הָעֵץ מִבְּלִי הַשְׁקוֹתָם אוֹתוֹ, וַיַּחֲשְׁבוּ כִּי מִן
הָאֱלֹהִים הִגִּיעַ: וַיִּתְּפַלְּלוּ אֶל הָעֵץ וַיִּקְדְּשוּהוּ,
וַיִּבְקְשׂוּ מִמֶּנּוּ פְרִי וּבִרְכָה וְזוּג, וְלֹא יָדְעוּ כִּי מִן
הָעֵבֶר הַשָּׁנִי, הָיוּ הַמַּיִם לְהַשְׁקוֹת.

אחד, ויתנודד המגדל על מקומו, ויקרס תחתיו:
ויקברו בני האדם תחת הריסות המגדל, השמנים
והרזים, הקרובים אל העטין והרחוקים ממנו:

משל הפרה המבקשת להניק

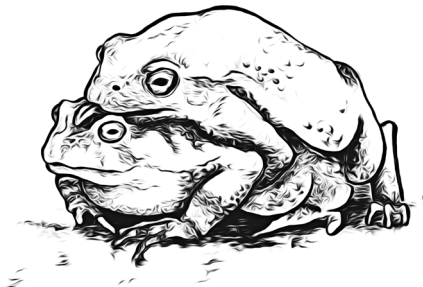
ויהי בעיר אחת מגדל גבוה, אלף קומות לו,
רגליו באדמה וראשו בשמים: וישכנו בני
אדם במגדל, מתחתיתו ועד עליתו, אלף אדם
ואלף שפה בפיהם: ויהי בקומה העליונה אשר
בשמים, ותשכן שם פרה גדולה: ויעלו אליה,
אל הפרה, בכל יום, בני האדם לרגל: ויביאו
לפניה את מנחותיהם וישתחו לפניה, וינקו
מעטיניה את החלב אשר נתנה: ולא היה חלב
פרת המגדל כחלב פרת השדה, כי החכמה
נבעה מעטיניה: ויחיו יושבי המגדל על חלב
הפרה לבדו, כי הכל היה בו, שבע ותבונה, רויה
ודעת: והיו אלה אשר במעלה המגדל שבעים
מאלה אשר בתחתיתו, כי קרובים המה יותר
אל הפטמה: ויתפחו אנשי הקומות העליונות,
מן המזון ומן הדעת, אשר ינקו מן העטינים:
ויהי כי כאשר הגיעו אנשי הקומות התחתונות
אל הפרה, ויקבלו מעט, כי לא נותר הרבה
מן החלב: וירזו הרחוקים וישמינו הקרובים,
ויכבד המגדל בקומותיו העליונות: ויהי יום

משל הקרפדות

אָרְצָן אַחַת הָיְתָה עַל פְּנֵי הָאָדָמָה, וְאֵלֶּה דְבָרֵי
יְמֵיהָ מִן הַרְמָשִׁים: וְהָיְתָה הָאָרְצָן הַהִיא רְחוּקָה
וּגְשׁוּמָה עַד מְאֹד, שְׁטוּפַת שֶׁמֶשׁ וִירוּוִית טַל
וּמָטָר: וְאֵילָנוֹת רַבִּים מְסֻפּוֹר הָיוּ בְּאָרְצָן הַהִיא,
עֲצִים וְעֶשְׂבִים לָרֶב, שְׁדוֹת וַיעָרוֹת: וַתְּהִי
בְּצֶה אַחַת בְּתוֹךְ קִרְחַת הַיַּעַר, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ
אַחַד הַיַּעְרוֹת, וַתִּשְׁרָן הַבְּצָה בְּקִרְפָּדוֹת: וַיִּפְרוּ
הַקִּרְפָּדוֹת וַיִּדְּבּוּ, וַתִּמְלֵא הַבְּצָה בַּיְצִים וְרֵאשָׁנִים:
וַתַּחֲיִינָה הַקִּרְפָּדוֹת בְּמִקְוֵה הַמַּיִם, דּוֹר אַחַר דּוֹר
מִקְדָּם, וְנִמְלְאָה הַשְּׁלוּלִית בְּקִרְקוּרִים: וַיְהִי עָרֵב
אַחַד, וַיָּבֹאוּ קִרְפָּד אֶל אַחַת הַקִּרְפָּדוֹת, וַיִּבְקֹשׁ
לְבֹא עָלֶיהָ: כִּי גָבְרָה זְמַתוֹ עָלָיו, וַיְצוּ עָלָיו
הַטְּבַע אֶת הַהִפְרָיָה: וַיַּחְזֹר הַזְּכָר אַחַד הַנְּמָכָה,
וַיִּשְׁחָה בְּעַקְבוֹתֶיהָ, וַיִּגָּשׁ, וַיִּגְהַר עָלֶיהָ: וַיִּשֶׁם
פָּיו עַל פִּיהָ, וַעֲיִנָּיו עַל עֵינֶיהָ, וַכִּפּוּ עַל כַּפֵּיהָ,
וַיִּלְקַק אֶת עוֹרָהּ, וַיִּנְעַם לָהּ: וַיִּמְשַׁח הַקִּרְפָּד אֶת
לְשׁוֹנוֹ עַל עוֹר הַקִּרְפָּדָה, וַיִּלְקַק מִן הָרִיר אֲשֶׁר
נָגַד מִמֶּנָּה, וַיַּעֲזוֹר מִן הַלְקוֹק אֶל הַהִזְיָה: וַיַּחְלֵם
הַקִּרְפָּד בְּמַסְעוֹ, וַיִּרְא וְהִנֵּה גָבְרוּ הַקִּרְקוּרִים

וַתִּשְׁתַּחֲרַד הַפָּרָה מִכְּלֵאָה, כִּי צָנְחָה אֶל הַקִּרְקוֹעַ
מֵרֵאשִׁו שֶׁל הַמַּגְדָּל: וַתֵּצֵא הַפָּרָה מִבֵּין שְׂרִידֵי
קוֹמָתָהּ, וַתַּחלֹף מַעַל גּוֹפּוֹת הָאֲנָשִׁים: וַתֵּצֵא
אֶל הָעִיר, וַתַּתְּהַלֵּךְ בַּחוּצוֹתֶיהָ: וַתִּגְדַּד הַפָּרָה
בְּעִיר, מֵאִפְּק אֶל אִפְּק הַלְכָהּ, עֲטִינִיָּה תְּפּוּחִים,
וּכְבָּדִים עָלֶיהָ: וַתִּבְקֹשׁ הַפָּרָה לְהִנִּיךְ אֶת בְּנֵי
הָאָדָם, אֶת אוֹרְחֵי הָעִיר וְתוֹשְׁבֵיהָ: וְלֹא אָבָה
אִישׁ לִינֹק מִן הַפָּרָה, כִּי עוֹרִים הָיוּ, אֶל הַחֲכֵמָה
שֶׁנִּשְׁפָּכָה מִמֶּנָּה: לֹא יָדְעוּ וְלֹא רָצוּ לָדַעַת, לֹא
רָאוּ וְלֹא בִקְשׁוּ לְרֵאוֹת: וַתִּלְךְ הַפָּרָה אֶל שׁוּלֵי
הָעִיר, וַתִּכְרַע עַל מְקוֹמָהּ, וַתִּשְׁכַּב עַל יַד אַחַד
הַבָּתִּים: וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים רַעֲבִים, וַיִּרְאוּ אֶת הַפָּרָה,
וַיַּהֲרֹגוּהָ, לְהַאֲכִיל אֶת יְלָדֵיהֶם: כִּי לֹא יָדְעוּ אֶת
הַשְּׂבַע וְאֶת הַחֲכֵמָה, אֲשֶׁר הָיוּ בְּעֲטִינִיָּה: וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר שִׁחְטוּ הָאֲנָשִׁים אֶת הַפָּרָה, וַיִּפְרֹץ הַחֲלָב
מֵעֲטִינִיָּה: וְלֹא פָּסַק הַחֲלָב, נוֹזֵל הַחַיִּים וְהַדְּעַת,
לְזֶרֶם, אֶלֶף יוֹם וְלֵילָה, מִן הָעֲטִינִים: וַיִּטְבְּעוּ כָּל
אֲנָשֵׁי הָעִיר וַיִּלְדִּיָּה תַחַת הַחֲלָב, אֲשֶׁר בִּקְשָׁה
הַפָּרָה לְהִנִּיקָם מִמֶּנּוּ.

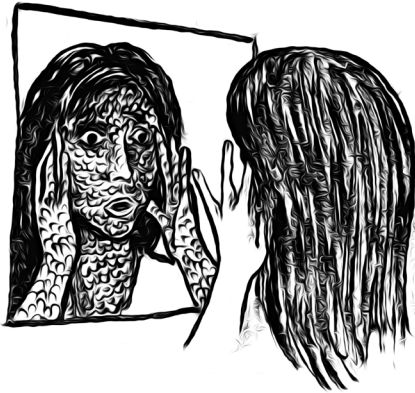
וַיִּזְדַּיְגוּ, וַיִּלְקְקוּ זֶה אֶת עוֹרָהּ שֶׁל זוּ, וְזוּ אֶת עוֹרֵהוּ שֶׁל זֶה: וַיִּדְלְגוּ בְּרֵאשֵׁיהֶם לְמַרְחָקִים, כְּגוֹף אֶחָד הֵם, בְּחִסּוֹת הַחֲזִיוֹן: וַיְהִי כִּי בַּחֲלוֹף הַזָּמָן, וַיִּרְגְּעוּ הַשָּׁנִים מִן הַמְּשָׁגֵל וַיִּחְדְּלוּ מִמֶּנּוּ, וַיֵּשׁוּבוּ מִמִּסְעָם אֶל הַמַּיִם הַעוֹמְדִים: וַיִּפְרְדּוּ זֶה מִזֶּה, קִרְפֵּד מֵעַל קִרְפֵּדָתוֹ, וַיִּפְנּוּ אֶל הַבְּצָה, לְהַמְשִׁיד בְּחַיֵּיהֶם: וַיְהִי כִּי בַּחֲלוֹף כַּמָּה יָמִים, וַיִּבְקֶשׁ הַקִּרְפֵּד לָשׁוּב אֶל הַחֲזִיוֹן, כִּי נִשָּׂא הָעֵנָן חוֹן בְּעֵינָיו: וַיְהִי הַקִּרְפֵּד לְבָדוֹ, וַיִּלְקֶק אֶת עֲצָמוֹ וּבִשְׂרוֹ, וַיִּמָּתֵן, וְלֹא קָרָה דְבָר: לֹא גָבְרוּ הַקִּרְקוּרִים וְלֹא חִזַּק הָרִטָט, כִּי אֶת עֲצָמוֹ לִקֵּק, וְהִהְזִיָּה, הִיא תְּבוֹא מִן הַזּוּלָּת.

לְאֲזוּנָיו, וְהַבְּצָה רוֹטְטָת: וְתַהִי הַבְּצָה לְיִצְוֹר אֶחָד בְּעֵינָיו, מְקַרְקֵד וְרוֹטְט, רוֹעֵשׂ וְזַע, כְּגוֹף הַחַי הַמְּלֵא מִן הַחַיִּדָקִים: וַיַּהֲלוֹם הַמְּרֹאָה בְּקִרְפֵּד, הַשְּׂכוֹר מִן הָרִיר, וַיִּבֶן דְּבַר עַל הַחַיִּים מִן הַהֲזִיָּה: וַיִּמְשֵׁךְ אֶת מִסְעוֹ, וַיֵּרָא וְהִנֵּה כְּתֵר נִרְאָה עַל רֹאשׁ הַקִּרְפֵּדָה: וְתַהִי יָפָה בְּעֵינָיו כְּנִסְיָכָה, מְכַל הַקִּרְפֵּד אֲשֶׁר בַּבְּצָה, וּמְכַל פֶּרַח הַנְּרִיקִים, הַמְּשִׁתְּקָף בְּתוֹךְ הַמַּיִם: וְתִפְתַּח הַקִּרְפֵּדָה אֶת הַיְרִקָּת אֲשֶׁר לְרִגְלֶיהָ, וַיִּבּוֹא עָלֶיהָ הַקִּרְפֵּד: וְהוּא שְׂכוֹר מִן הָרִיר, לְבוֹ נִפְעָם מִן הַהֲזִיָּה: וַיִּגְהָרוּ

ותלך אשה אחת, ותצא אל בית המרוח, לנפש עם חברתה: ותשבנה שתי הנשים, ותשוחחנה זו עם זו וזו על זו, ותחיכנה האחת אל השנייה, והאחת אל מעבר לשנייה: והיא איש אחד בבית המרוח, וירא את האשה, והנה היא משלחת חיוד לכווננו: ויקרב אליה ויחיד בחזרה, ויפן אל שתי החברות, וידבר אליהן לאמר: כתפוח בעצי היער, כן אני בין הבנים: בואנה עמי מבית היין, וארפדכן בתפוחים, כי חולה אהבה אני: וישאו דבריו חן בעיני הבנות ותבואנה עמו אל משכנו: ותחלקנה עמו את מטתו, בלילה ההוא: ויעוד האיש בבקר שלמחרת עם עלות השמש, והנשים אינן בחדר, וירא והנה נמלא גופו בקשקשים: ויקם ממטתו, וילך אל הראי, ויבט בבבואתו, וימלא בחדרה רבה: כי מלאו הקשקשים את גופו, ולא נראה גופו עוד כמקדם: וישב במשך ימים רבים בביתו, ולא יצא ממנו, כי נבוד האיש, במראהו וגם במעשיו: והי יום אחד, ויעז לבוא החוצה, מן הבית אל בית המרוח,

אשר איפה שפגש את הנשים: וישב בבית המרוח על אחד הספסלים, וישת לשוכרה, וירא והנה אשה אחת עומדת שמה, והיא מישידה מבט אל קשקשיו: וילך אליה האיש, אחד אשר עלה השכר בדמו: וישחרר השכר את האיש, מן הגבולות ומן המבוכות ומן האסורים: וישכח

מְשַׁל הַשְּׁעוֹל

אֱלֹהֵי תוֹלְדוֹתָיו שֶׁל אִישׁ, צְדִיק תָּמִים הִיָּה
בְּדַרְתּוֹ: אֵת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ וְלֹא הִפְרָה, לֹא חָק
וְלֹא סֶדֶר, לֹא בִלְבוֹ וְלֹא בְּאִפְנֵי: וְהָיָה הָאִישׁ
הַהוּא, תָּם וְיָשָׁר וְסָדֵר מְרַע, יָפָה מְרָאָה וְנִפְשׁ:
וְתָהִי רַעֲיוֹתוֹ אֲשֶׁה מִן הַיְּפֹת בְּנָשִׁים, וַיּוֹלְדוּ
לָהֶם בְּנוֹת וּבָנִים, וַיְהִי מִקְנֵהוּ רַב וְעֲצוֹם, וְשֹׁדְהוּ
עֲצוֹם וְרַב: וַיְהַלֵּךְ הָאִישׁ בְּמִקְוֹמוֹתָיו, וַיַּעַשׂ טוֹב
עַל הָאָרֶץ, וַיִּשְׁפִּיעֵהוּ מִן הַטוֹב אֲשֶׁר בִּלְבָבוֹ:
וְלֹא פָסַח טוֹבוֹ, לֹא עַל אִישׁ וְלֹא עַל אֲשֶׁה, לֹא
עַל קְשִׁישָׁה וְלֹא עַל יָלֵד, רַק טוֹב הֵיטִיב עִם
מוֹטְבָיו: לֹא נָטַר וְלֹא נָקַם, לֹא קָלַל וְלֹא הִכָּה,
לֹא נָאֵץ וְלֹא הִלָּךְ רְכִיל: וַיְהִי הַיּוֹם, וּבְנָיו וּבְנֹתָיו
אֲכָלִים וְשֹׂתִים יַיִן בְּבַיִת אֶחָד מִן הָאֲחִים: וּמִלֵּאָדָּה
בָּא אֶל הָאִישׁ, וַיֹּאמֶר אֵלָיו, בּוֹד פְּעֵרָה הָאֲדָמָה
בְּשָׂדוֹתֶיךָ, וּבִלְעָה אֵת כָּל יְבוּלֶךָ וְגִדּוּלֶיךָ: עוֹד
זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר, שְׂרָפָה עֲלֵתָה בְּמִקְנֶךָ,
וְתִבְעַר בְּצֵאן וְתֹאכְלִים: עוֹד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא
וַיֹּאמֶר, מִיִּם רָעִים הִשְׁקוּ הַמְּשֻׁרְתִים אֵת אֲשֶׁתְּךָ,
וְתִרְעַל וְמַתָּה: עוֹד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא וַיֹּאמֶר,

הָאִישׁ אֵת קִשְׁקֻשָׁיו, וַיֹּאמֶר אֶל הָאֲשֶׁה, מַה טָּבוֹ
דְּדִיךְ מִיָּן, אַחֹתִי כָּלָה: עוֹרִי וּבוֹאִי, הִפִּיחִי גְּנִי
וְאֲכַל פְּרִי מִגְּדִיךָ: וַיִּשְׂאוּ דְבָרָיו חֵן בְּעֵינֵי הָאֲשֶׁה,
כִּי לֹא שָׁמְעָה כְּמוֹהֶם מִיָּמֶיהָ, וְאַחֲרֵיהֶם לֹא רָאֵתָה
אֵת קִשְׁקֻשָׁיו: וְתִקְחֵהוּ אֶל בֵּיתָהּ, וְתַחֲלַק עִמּוֹ
אֵת מִטָּתָה בַּלַּיְלָה הַהוּא: וְתַעֲזוֹר הָאֲשֶׁה בְּבִקְרָה
שְׁלֹמֶחֶרֶת, עִם עֲלוֹת הַשָּׁמֶשׁ: וְאִישׁ מִלְּבָדָה
אֵינוֹ בְּתֵדָר, וְתִלָּךְ אֶל הָאִסְלָה לְהִתְפַּנּוֹת: וְתִקַּם
אֶל הַכִּיּוֹר, וְתִבּוֹא לְרַחֵץ אֵת יְדֶיהָ וְאֵת פְּנֵיהָ
וְאֵת עַרְוֹתָהּ, מִן הַשְּׁנָה וּמִן הַהִזְדוּגוֹת אֲשֶׁר הָיוּ
בַּלַּיְלָה: וְתִרְם רֹאשָׁהּ אֶל הָרָאִי, וְתַחֲלֹף צְמֻרְמֶרֶת
לְאֶרְךָ גּוֹה, מֵעֵצִים הַזָּנָב וְעַד לְמַעְלֵה הָעֵרֶף, כִּי
הִנֵּה נִמְלָא גּוֹפָה בְּקִשְׁקֻשִׁים.

אחר אשר יצא מן הפנים החוצה, ולא אבה עוד לשאת חן בעיני האנשים: ותברך אחרית ימיו מראשיתו, וירבו שדותיו וגדוליו, מגשמי הברכה אשר נפלו עליה: ויזכה בבקר ובצאן,

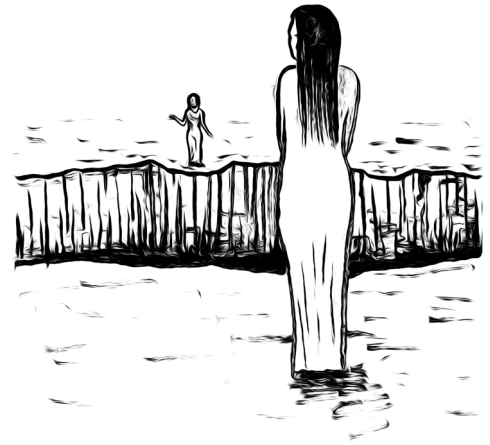
בניד ובנותיך אכלים ושתיים יין בבית אחיהם, והנה רוח גדולה באה, ויגע בארבע פנות הבית, ויפל על הנעדים וימותו: ויקם האיש ויקרע את בדיו, ויפל ארצה ויזעק את זעקתו, מארבע בשורות האיוב אל ארבע כנפות הארץ: ויבך את בכיו, ותקרע נשימתו משמה, כי לא ידע צרות כאלה מימיו, ימים ימימה: כי איש יפה היה, וסר מרע, וצדיק ורחמן ואדיב ומפדן: ויעל השעול בגרונו מן הבכי, וישתעל את נשימתו, ולא פסק השעול, משך שלושה לילות ושלושה ימים: ולא יכל גופו עוד על השעול, להחזיקו פנימה: וישתעל את גרונו ואת ראותיו, ותצאנה צלעותיו ממנו, ועמן יצאו כל אברי הגוף, ויהפך כל האיש על גופתו מבפנים החוצה: וירא האיש כעסת בשר ואברים, מתהלכת על פני האדמה, מבריחה במראיה את האנשים ממנה: ולא ידעו הנמלטים את המפלצת, כי אותו האיש היא: השכן אשר הכירו, הטוב והמיטיב, הרחמן והנדיב: כי עבר האיש את שיאו, ויתהפך: ויהי

משל התהום

ותהיינה שתי נשים בארץ, ותהום גדולה פְּעוּרָה ביניהן, חר גדול באמצע האדמה: ולא נודעה תחתית הבור, רק עלייתו, כפֶּתַח הלע אשר ללויֹתוֹ: ותחיינה הנשים, כל אחת בחלקתה, אשר על שפת הבור: ותגדל כל אשה את עשביה, ותצוד את מזונה, את כל אשר היה לה לאכלה: ותשחט ותפשט ותמרט ותחתך ותצלה ותשבֵע, כי מחסור לא היה, ופיות אחרים להאכיל, אין: ויהי כי מדי פעם בפעם, ותבואנה הנשים אל פני הבור, זו מן הצד הזה, והיא מן הצד ההוא: ותצעק כל אשה את בדידותה אל תוך הבור, והיו צעקותיה נבלעות בעמק התחתית: ודממה התהום, ולא עלה אף הד ממנה, כי חשוכה היא, ותבלע כל רעש: ויהי יום אחד, ותבואנה הנשים אל התהום, באותו הזמן, לצעק משני העברים: ותראינה זו את זו לראשונה, ותשמחנה, כי לא ידעו האחת על קיומה של האחרת: ותצעקנה הנשים, האחת אל עבר השנייה, משני צדי הלע: ותהי התהום

גדולים ורבים מן הקודמים אשר היו לו: ותבוא אשה אל דלת ביתו, כי נשאה כנותו חן בעיניה, ואהבה מאד את הפנים אשר בחוץ: ותהי האשה יפה וחכמה יותר מן הקודמת, אשר היתה אשה מן היפות ומן החכמות: ויולדו לשנים בנות ובנים, ואלה הולידו נכדים ובנים ובני בנים, והכל היה מן השעול.

וַיִּקַּל הַדְּבָר עַל בְּדִידוֹתָיו: וּבְכָל הַזְּמַן הַזֶּה, לֹא יִדְעָה אִם אַחַת מֵהֶן, אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר אוֹמְרֵת הַשְּׂנִיָּה: וּתְחַלְפֶנָּה הַשְּׂנִיָּים וּתְזַקְנֶה הַנָּשִׁים, וּתְמַשְׁכְּנָה לְהַפְגֵּשׁ, יְמָה אַחַר יְמָה, וַיֵּרַח אַחַר יָרַח: וּתְדַאֲיָנָה מֵרְחוֹק הָאֵחָת אֶת הַשְּׂנִיָּה, וּתְדַע כָּל אַחַת אֶת קִמְטֵי פָנֶיהָ, מִקִּמְטֵי פָנֶי הָאַחֶרֶת: וַיְהִי יוֹם אֶחָד, וַיַּעַל נוֹזֵל הַלְבָּה מִתַּחַתִּית הַבוֹר, וַיִּמְלֵא אוֹתוֹ בְּסֻלַּע, וּתְכַסּ הַתְּהוֹם וְלֹא הָיְתָה עוֹד: וּתְבוֹאָנָה הַנָּשִׁים, וּתְדַאֲיָנָה כִּי לֹא הָיָה עוֹד מְכֻשׁוֹל בֵּינֵיהֶן, וּתְקַרְבְּנָה הָאֵחָת אֶל הַשְּׂנִיָּה בְּהִתְרַגְּשׁוֹת: וּתְפַלְנָה זֹאת עַל זְרוּעוֹת הָאַחֶרֶת, וּתְתַחַבְּקֶנָה וּתְבַכְּיָנָה, וְלֹא יִדְעוּ עַצְמָן מֵרַב הַהִתְרַגְּשׁוֹת: וּתְשׁוּחַחֲנָה בֵּינֵיהֶן הַנָּשִׁים בְּלֶחֶשׁ, כִּי לֹא נִדְרְשׁוּ עוֹד לְצַעֲקוֹת: וַיְהִי כִּי גַם בַּיָּמִים הַהֵם שְׁלֹא אַחַר הַתְּפָרְצוֹת הַלְבָּה אֲשֶׁר כִּסְתָה אֶת הַתְּהוֹם, לֹא הִבִּינָה אִשָּׁה אֶת רְעוּתָהּ, כִּי הַתְּהוֹם בְּפָנִים הֵיא: וּתְבוֹא יוֹם אֶחָד אַחַת הַנָּשִׁים אֶל חֲבֵרְתָהּ, וּתְאָמַר לָהּ דְּבַר מָה: וְלֹא הִבִּינָה הַשְּׂנִיָּה אֶת אִמְרָהּ לָהּ, וּתְבֹן דְּבַר

אֲשֶׁר בֵּינֵיהֶן, רַחֲבָה וְעַמְקָה מְאֹד, וְהַצַּעֲקָה אֲשֶׁר צַעֲקָה הָאֵחָת, לְצַעֲקָה אַחֶרֶת הָיְתָה בְּאֲזֵי הָאַחֶרֶת, כִּי בְלָעָה הָאֲדָמָה אֶת הַדְּבָרִים: וַיְהִי כִּי מִן הַיּוֹם הַהוּא, וּתְפַגְּשׁנָה הַנָּשִׁים יוֹם אַחַר יוֹם מְשַׁנֵּי צַדֵּי הַבוֹר: וּתְשׁוּחַחֲנָה זֹאת עִם זֹאת בְּצַעֲקוֹת מַעַל הַבוֹר, וְלֹא יִדְעוּ כִּי לֹא הִבִּינוּ הָאֵחָת אֶת רְעוּתָהּ: וּתְתַחַבְּרֶנָּה הַנָּשִׁים, הָאֵחָת עִם הַשְּׂנִיָּה,

משל לב האבן

וַיֵּלֶךְ אִישׁ אֶחָד אֶל בֵּית חֲבֵרוֹ, וַיֹּאמֶר לוֹ, הֲבֵה נֵצֵא אֶל הַשּׁוֹק, לְשִׁתּוֹת מַעַט מִן הַשֶּׁכֶר אֲשֶׁר אֶהְבְּנוּ: וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם אֶת הַבַּיִת, וַיָּבֹאוּ אֶל הַמִּסְבָּאָה אֲשֶׁר בַּשּׁוֹק, וַיִּקְנוּ מִן הַמִּשְׁקָאוֹת: וַיֵּשְׁבוּ זֶה לְצַד זֶה, וַיִּלְגְּמוּ, וַיִּשׁוּחַחוּ בֵּינֵיהֶם בְּלִחַשׁ: וַיִּשְׁתּוּ עוֹד וְעוֹד מִן הַשֶּׁכֶר, וַיִּתְבַּסְּמוּ מִן הַכֹּהֵל, אֲשֶׁר עָלוּ אִדּוֹ לְרֹאשֵׁיהֶם: וַיִּשְׁתַּכְּרוּ הַשָּׁנִים, וְלֹא הוֹסִיפוּ לְלַחֵשׁ הָאֶחָד לְאָזְנוֹ שֶׁל הַשָּׁנִי, כִּי הִפְךָ הַלַּחֵשׁ לְדַבּוֹר וְהַדַּבּוֹר לְפִטְפוּט וְהַפִּטְפוּט לְצַעֲקָה וְהַצַּעֲקָה לְרִיב: וַיֵּצְאוּ הַשָּׁנִים מִן הַמִּסְבָּאָה, וַיִּתְקוּטְטוּ בַּחוּץ עַל הַמְדַרְכָּה: וַיְהִי הַחֲבֵר לְאוֹיֵב, וְהָאָדָם לְאָדָם, זָאֵב: וַיִּלְחַמוּ זֶה בְּזֶה, כְּמֵאֲבָק הַחַיּוֹת אֲשֶׁר בֵּיעַר: וַיָּכּוּ הָאֶחָד בַּשָּׁנִי עַד זֹב דָּם יֵזַע וְדַמְעָה, וְלֹא יָדַע חֲבֵר רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ, וְגַם חֲמָלָה לֹא יָדַע: וַיֵּצֵא הָאֶחָד סִבִּין מִמַּרְכָּלָתוֹ, וַיִּדְקַר אֶת הָאֶחָד בַּחֲזוֹהוּ, וּמַת: וַיַּחְלְפוּ וַיָּבֹאוּ הַיָּמִים, וַיִּתְפַּכַּח מִן הַשֶּׁכֶר, וַיָּבֹא אֶל טַקֵּס הַקְּבוּרָה, לְקַבֵּר אֶת חֲבֵרוֹ: וַיִּרְדֵּ אֶת חֲבֵרוֹ אֶל מַעְבֵּה הַבוֹר, אֶל הַלַּע אֲשֶׁר פָּעְרָה

מֶה אַחַר לְחִלוּטֵיָו: וַיַּעַל הַזַּעַם בֵּין הַחֲבֵרוֹת, כִּי לֹא הִבִּינוּ אֶת אֲשֶׁר אָמְרוּ: וַתִּתְקוּטְטֶנָה הַנָּשִׁים, וַתִּרְחַקְנָה זוּ מִזוּ, וַתַּחֲזוּר כָּל אַחַת אֶל מַחְנֶהָ, וְלֹא דִבְרוּ עוֹד.

הָאֲדָמָה לְבַלְעַ: וַיִּבֶדְךָ הַהוֹרֵג עַל הַהֲרוֹג וְעַל עֲצָמוֹ,
עַל הַחַיִּים אֲשֶׁר לָקַח מִן הַמֵּת, וְעַל אֱלֹהֵי אֲשֶׁר
יִלְקָחוּ עִתָּהּ מִמֶּנּוּ: וַיְהִי בַיּוֹם הַהוּא כִּי כָבַד לְבוֹ

עָלָיו: וְהִלֵּב אֲשֶׁר הָיָה לְאָבוֹן בְּשַׁעַת הַשְּׂכָרוֹת,
יִשְׁקַל כְּאָבוֹן בְּשַׁעַת הַפְּכָחוֹן: וַיִּלְדָּךְ, וַיַּחֲיֶה אֶת

חַיָּיו, וְהָיָה לְבוֹ לְמִשְׁקַלֶּת בְּחֻזְהוּ, לְאָבוֹן שְׂאִין לָהּ
הוֹפְכִין וְאִין לָהּ מְרִימִין: וְתִכְבַּד הַמִּשְׁקַלֶּת, מִיּוֹם
לַיּוֹם וּמִלֵּילָהּ לְלַיְלָהּ, בְּשַׁעַת הָעֵרוֹת וְגַם בְּשַׁעַת
הַתְּרַדְמָה: וַיִּתְכַּוֶּפֶף מִן הַמִּשְׁקָל, אֶל עֶבֶד הָאֲדָמָה
הַמִּתְקַרְבֵּת, אֶל עֶבֶד יוֹם הַדִּין: וְהָיָה לְבוֹ כְּאָבוֹן,
הַמְּבַקֶּשֶׁת לָשׁוּב אֶל הָאֲדָמָה: וַיְהִי לַיְלָה אֶחָד,
וַיָּבֹאוּ אֵלָיו חֲבֵרוֹ בְּחִלּוּמוֹ: וַיֹּאמְרוּ לוֹ מַה לָּךְ,
וַיַּעַן, כְּאָבוֹן מִשְׁקַלֶּת כְּבֵד לְבִי עָלַי, רְאֵה, זְמַנִּיתִי
בְּשָׁנִים: וַיֹּאמְרוּ הַחֲבֵר, בּוֹא אֶל קִבְרֵי וְטַל לְבִי
מֵעָלַי אֵלָיִךְ, וְתַחֲיֶה: וַיַּעֲזֹר, וַיִּלְדָּךְ אֶל קִבְרֵי הַמֵּת,
וַיִּטַּל סָכִינוֹ עִמוֹ, וַיַּחְפֹּד וַיַּעֲקֹד אֶת לֵב הַמֵּת
מִחֻזְהוּ: וַיְהִי בְּרַגְעַ הַהוּא, וְתִבְקַע הָאָבוֹן מִחֻזְהוּ,
וְתִפֹּל אֲרָצָה אֶל חֻזָּה הַמֵּת, וַיִּסְגַּר הַבֶּשֶׂר עָלֶיהָ:
וַיִּתְחַב אֶת לֵב הַבֶּשֶׂר אֶל תוֹךְ חֻזְהוּ, בְּמִקוֹם אֲשֶׁר
הָיְתָה הָאָבוֹן, וַיַּחֲיֶה.

ויהי בימים ההם, ותולד מפלצת בימים: ותעבר מיים אל ים, מיום אל יום, וממים אל מים: ותהי כמים בתוך המים, כזרם הזורם בזרם, כגל המתגולל בגל, וכמערבלת המתערבלת: ויבוא איש אחד, הדג מן הים את פרנסתו, ויפנה לדיג: ויהי האיש בעל חשובים, רואה בכספים ובמספרים: וידוג מן הדגה, ויספר ויכון חפתו על פי המספרים: וירא האיש כי רבו הדגים להגיע בעבר הגל, ויחשב כלכלת הדגה, ויצוד מלוא הסלסלה: וירא כי הנה מלאו הדגים באמתחתו, ויארו את מטלטליו, ויפן לשוב אל ביתו: ויבוא גל גדול, ויסקפהו לעמק המים ועמו סלסלת הקש, הדלי אשר בו מלא את הדגים: ויתפזרו הדגים בתוך המים מן הסל, וישבו אל הים: וישחה האיש את עצמו אל מחוץ לזרם, וינסה להמלט מן הגזרה: ולא יכל, כי המים שמחוץ לברו חזקים: ויתקשה האיש לנשם, ויעל אל פני המים לאויר, ויספר את הפעמים והזמנים אשר רצה לנשם: ויהי

באשר הגיע לספירה, ויעל וינשם, ובאשר נמנע ממנו המספר, ויעצר את נשימתו ולא יכל לו, כי

הים הוא מפלצת אדירה: ויספר האיש הדיג את הלמות לבו, וירא כי הספירה נחלשת: ויבואו הגל והמערבלת, ויקחהו למעמקים: וימת הדיג ביום ההוא, וישקע פגרו במצולות, וינח שם עם הדגים, אשר היו בסלסלה: ויהי כי בחלוף

מָשַׁל סוּס הַפָּרָא

וַיְהִי לִפְנֵי שָׁנַיִם, וָאָבוֹא מִן הַצֵּהָ, וָאָרַכְבּ עַל גְּבִי סוּס פָּרָא, וְלֹא אָבָה הַסּוּס לְצִיַּת לְהוֹרְאוֹתַי: וַיְדַהֵר בְּמַהֲרֵי עַל פְּנֵי מִישׁוֹר וָרֶכֶס, וַיִּשְׁאַנֵּי אֶל עֶבֶר אֲרָץ לֹא יְדַעְתִּי: וְנִבּוֹא אֶל הָאֲרָץ הַהִיא, וְהִיא זֹבַת מִד נוֹזֵל עַל הַהָרִים: וַיִּקְחֵנִי הַפָּרָא בֵּין הַצּוֹקִים, וְשִׁיחַ לֹא גָדַל עָלֵיהֶם, קָרְחִים הֵם מְכָאן וּמְכָאן: וָאֲמַשְׁךְ מוֹשְׁכוֹתָיו לְדַסְנִי, וְלֹא אָבָה לְעֶצֶר, וַיְדַהֵר מֵהָר קָדִימָה: וַיְהִי בְּמַעְבַּר הַנָּקִיק, וְנִבּוֹא יַחַד אֶל עֶבֶר מְעָרָה, אֲנָכִי וְהַבְּהֵמָה הַדוֹהֶרֶת מִתַּחְתַּי: וַתִּדְלַג הַחֲרִיָּה, וַתַּעֲקוֹף אֶת הַמְּעָרָה, אֶל מַעְלָה מְקוּם, אֲשֶׁר בּוֹ צֶמַח הַשִּׁיחַ: וַתִּבּוֹא מִמַּעְבָּה הַשִּׁיחַ, אֶל עֶבֶר בְּאֵר אֲשֶׁר הִיְתָה שָׁם, וַתִּבְקַשׁ לְשִׁתּוֹת אֶת מֵי הַמְּלַחִין: וַיִּגְיַח נַחֵשׁ מִן הַבוֹד, וַיֵּצֵא אֶת הַמַּיִם, וַיִּבְקַשׁ לְהַכִּישׁ הַסּוּס בְּלִסְתוֹתָיו: וָאֲנָכִי הַכִּיתִי בְּנַחֵשׁ, וָאֲתִיזוּ רֵאשׁוֹ מִמֶּנּוּ, וַיִּתְּפַתֵּל תַּחַת פְּרָסוֹת הַבְּהֵמָה: וַיִּשְׁתֵּת הַסּוּס מִן הַמַּיִם, וַיִּגְמַעַם בְּלִשׁוֹנוֹ, וְרֵאשׁ חֲדָשׁ צֶמַח הַנַּחֵשׁ, וַיִּבּוֹא לְהַכִּישׁ הַסּוּס: וָאֶקְפַּד רֵאשׁ הַנַּחֵשׁ בְּשֵׁנִית, וַיְהִי בְּכָל פַּעַם אֲשֶׁר נֶעְרַף, רֵאשׁ חֲדָשׁ צֶמַח שָׁמָּה: וַיְרֹה הַסּוּס

הַמַּיִם, וַיִּסְתַּלְקוּ הַמוֹצָקִים מִגּוּפּוֹתָו, וַיִּרְקַב בְּמַיִם שָׁמָּה, כִּי בָלְעָה אוֹתוֹ מִפְּלֻצַּת הַמַּיִם: וַיְהִי הָאִישׁ, מִן הַיּוֹם הַזֶּה, כְּמַיִם בְּתוֹךְ הַמַּיִם, כִּי הַמּוֹת הוּא הַהִשְׁתַּתְּפוֹת: וַיִּבּוֹא אִישׁ אַחֵר הַדָּג מִן הַיָּם אֶת פְּרִנְקָתוֹ, וַיִּפְנֶה לְדִיג: וַיְהִי הָאִישׁ בַּעַל מְסַמְכִים, רוֹאֶה בְּחוֹזִים וּבְתַקְנוֹת: וַיְדוּג מִן הַדָּגָה אֲשֶׁר בָּיָם, וַיִּמָּת אִף הוּא מִן הַגְּלִילִים, כִּי לֹא עֲזָרוּ לוֹ הַחֲקִים וְלֹא הַתַּקְנוֹת, מִפְּנֵי הַפְּלֻצוֹת אֲשֶׁר בָּיָם.

את צמאוננו וימשך בדרך, אל עבד הגבעות,
ונותיר הנחש מאחורינו, לזחל על גחוננו: ואחז
חזק בגב הסוס, ואבקש שוב להאט מרוצתו: ולא
ציטה הבהמה, ותמשך קדימה, מן הסערה: ונבוא
ונדלג על ההרים, ונקפץ אל עבד הגבעות, והנה
שם רועים שני עפרים: ויאט הסוס דהרתו, ויבוא
לקראתם, ויגש אל פניהם ויגש פניו בעדינות:
וארד אנכי מגב החיה, ואבוא אל העפרים תאומי
הצביה, וארעה עמם בשושנים: ויהי מקץ כמה
רגעים, ואבוא אל הסוס, וארכב שוב על גבו:
ויהי בזאת הפעם ונדהר מתאמים, סוס כרוכב
ורוכב כסוס, הרוכבים אל המצולות: ונשוב
יחדיו אל ההרים, אל עבד הסערה, אשר היתה
בתחתית השיח: ונדהר אל הסערה ונכנס בפתחה,
ויסגרו קירותיה, ותצר עלינו: ויצהל הסוס אשר
תחתיו, ויקם על רגליו, ויפל וימת, ואשאהו על
גבי החוצה: ויהי למחרת היום, ויעוד הסוס מן
המתים, ואדהר עליו וישאני, ולא אבה גם הפעם,
לצית להוראותי.

